

THE UNIVERSITY OF CHICAGO LIBRARY

Beerfelden / Hessen

卷之四

Neuheit!

בעזה"י

וַיֵּרָא הָזֶה הַדָּשׁ!!!
י"ל בפעם ראשונה מכת"י ישן נושן (כמבואר בהקדמה)

תלמוד ירושלמי סדר קדשים

חלק שני

מסכת חולין בכורות

מונח ומסודר בתכלית ההנהגה והסדר ומפירש
באר היטב

על ידי הפירוש

חשק שלמה

הכולל פירוש תוספות והנהגות

מאת:

הצעיר שלמה יאודה ס"ט בהגאון מהר"ם וצ"ל הספר

מבנה פריעדלענדער

עם הנהגות הערות והיושנים מאת הרב הגאון הגדול רשכבה"ק ש"ת ס"ח
שלום מרדכי הכהן הי"ו אביר דקוק ברעואן יע"א: וביאור המלות ורות
והערות מאת הרב הגדול החכם שלמה באכער מלכו"ב הי"ו.

ס. זואראדל

יצא לאור בדפוס המשובח והמסואר של היה הרבני הנגיד

עו"ה יעקב ווידער נ"י

שנת תרס"ז לפ"ק

אמר המדפוס: המלאכה הנכבדה והמפעל הכביר והקדוש הזה מבלתי עלי זה שיה וכבוד העבודה
 עלי מאד כי לסדר פירושים מצד אחד וחידושים מצד השני סבוב הפנים דבר
 דבר על אופניו הוא דבר קשה מאד וצריך לזה בקיאות נפלא וחכמה יתירה עד אשר הותלתי בזה ואז הני
 על מקומו בא בשלום לכן לא יתפלא בעיני המורא אם אחר ההדפסה כמעט שנה כי כאמנה עבד
 ולא חסתי על כספי להבין נזיר טוב ויפה ורפוס מהודר ומפואר כאשר עיני המורה משרים יחזו והגד
 אני בעצמי כי הרב המחבר לא היה ביכולתו להגיה מבמה טעמים ואם אחר כל אלה ימצא הקו
 מעותים קטנים ידוני לבק זכות כי עלי היה בולגה וזה הטוב יזכני להויל ספרי חכמת ישראל ברוב
 והדר להגדיל תורה ולהאדירה אביר:

המדפוס

ראה זה חדש
י"ל בפעם ראשונה מכת"י ישן נושן (כמבואר בהקדמה)

מסכת

חולין מן תלמוד ירושלמי

מונחת ומסודרת כתכלית ההנהגה והסדר ומפורשת באר היטב

על ידי פירוש

חשק שלמה

הכולל פירוש תוספות והנהגות

אשר בעיה בארתי ופרשתי עפי' הש"ס בכלי וירושלמי מבילתא ספרא ספרי ותוספתא וגדולי הראשונים
אשר מימיהם אנו שותים להבין דברי חכמים וחידושים ונוכחי הערות וחידושים הנהגות וחקירת דברים
על אדני הגיון הישר מיוסדים להיות פליאות ולגלות צפונות מפתחי ורכיני לדורשי תבונה וישועה תנועה
לתורה ולתעודה להגדילה ולהאדירה

אנכי הצעיר במשפחת רמה ונשאה אלנאזי יצ"ו

שלמה יאודה ס"ט

בהגאון מהר"ם זצ"ל הספרדי מכונה פריעדלענדער.

עם הנהגות הערות וחידושים מאת הרב הגאון הגדול רשכבה"ג כמשי"ת מו"ה שלום מרדכי הכהן הי"ו אב"ד דסי"ק
ברעזאן יע"א : וכיאר המלות ורות והערות מאת הרב הגדול החכם מו"ה שלמה באבער הי"ו מלכוב יע"א.

ס. זיוארהל

יצא לאור בדפוס המשוכת והמפואר ה"ת של הרבני הנגיד

מו"ס יעקב ווידער כי

בשנת תרס"ז לפ"ק.

לזכרון עולם!

הרבנים חכמים ונכונים דורשי תורה ומדע ושוחררי תושיה ומיוסדי המתנחלים בעם, ומאשר כחכם,
מכספם, שחדרו בעד הדפסת הירושלמי כתני על סדר קדשים ישובן שחקים ירוק עליהם ישפע
ברכה והצלחה וכל משאלת לבם המהורה לשובה ימלא אכזר:

וכראש כולם יתברך ממקור הברכות היה הרב הגדול בתורה בחכמה ומדע ובכל מלאכת מחשבת
נור ישראל ותפארתו:

מיה שנייאר ולמן שעכטער היו

אשר נתן לכסף מוצא מאוצר ביהמ"ד לחכמת ישראל העומד תחת פקודתו והשגחתו

בעיר נ ע ו ו א ר ק י צו

די חלק גדול מהוצאות הדפוס, זכרו יהי ברוך לעולמי עדי:

הרב הגדול החכם הנפלא הישיש פאר עדתו נזרו ותפארתו

מיה משה דר גירעמאן היו

רב ואב"ד המ"ס וויען הבורג

מכספו נתן מתנה הנגה לשיפת הדפסת ודפסית נ"ב לעשית עי אחרים כאשר יעזב חלק הראשון

את מכבש הדפוס לזכר עולם צדקתו עומדת לעד:

ואחרון חביב עלי היה הרב הגדול הנמר הישיש הנכבד

מיה שלמה באב ער היו

אבן יסדה במקל לבוב יצו עצתו יתני כל מי משך הדפוס כרע כאח השתתף בצערו ושמה בשמחתו

אנא ה' השקיפה נא מן השמים מבין שבתך וברך אותו בארובת ימים ושנים ובמים לשמחת כל למי
ונפש חכם בישראל, ובתוכם גם נפש הצעיר:

המחבר.

מכתבי הגאונים הי"ו

[illegible]

ס'ק' אִיָּה לִיבֶשׁ הַלֵּוִי אִישׁ הַדְּרוּוֹיִל
אֲבִיד דִּקֶּק סְטֵאנִימֵלֶאב וְהַגְלִיל תַּע"א.

פניו ועץ חיים הוא לנחמקים בו וכל תווכחו יאסרו
ויתצרכו ונושין הסכרות עד צלי די ועיניו תחזת צלור חדש על ליון כי יאיר צבית יכון.
והני חוהם בברכת כהנים ששי בשבת בחדר ועשרים לירח שבט שנת תרס"ז פה ברע"א.
ירדני ודש

ס'ק' שלום מרדכי הכהן
אב"ד פהק"ס

[illegible]

צדקה סאמאאר חור ליום ג' כיו ענת חסדו
תק' יודא גרינוואלד
אב"ד רפה והגליה
יגרי חור יקר צדיקהס לחול זהב וניקס לוטן

הח"ה
הירושלמי על קדר קדשים אשר נודע לנו הוא
שנים תלמוד ירושלמי קדר קדשים באשר הוציא צננוח לכן
האכסוב כי ה' צנס פי' כי ילידה שהוציא ירושלמי וכן
קדשים שכתב בו דהיות צננוח הפילין וזני ונלתי
הקדנות קימיו זה דף ט' ע"ג וז"ל וצנ"י חוקניו ונלתי
צננוח ירושלמי היות צננוח עביל ודבר זה לא נמלא
בזמן נקום ירושלמי צננוח ודנו צננוח על הירושלמי
פי' קדשים וצחקי' ד"ה ח' ע"ב ד"ה וזה וכו' הביור ירושלמי
פי' צננוח ונרדפס צננוח הגיה' שהוא ט"ס והנה לפיכך
שם ירושלמי על וכן צננוח וצננוח' על הירושלמי פ"ה
דבריוס ה"ו הביור צננוח הראב"ד פי' צננוח ה"ו שכתב
והכא חתא ירושלמי ונחוח פרק על קדנות יצור
אחר חתוב לא קדרו וכו' ובכח הוציאת צננוח ה"ו
אחר חתוב לא נמלא כח ירושלמי על קדשים וז"ל ונצי
שנלס וננוח ד"ו וצננוח להאכסוב ה"ל הביור והקדנות
הרנניס' צננוח' וצחקי' ונצי' ד"ה ח' ע"ב ח"ו והפיו
פכ"ו ונזכרה שהוציא וננוח' ירושלמי קדשים וזה
הרנני' צננוח' ונצי' וכן קיני' כח' ה"ל ה"ל ה"ל ירושלמי
כלל כי קדשים ונלסד על ונודת תנודת וקני' ע"ה וכן
לימודים ה"ה חזרה ונצינו חתובה וצננוח' ונלס' סנחוח
וגיל ועליו לצדק יולר הנאודות אחרי אשר קס ונמלמד
הרנ' הגלוח הגדול ה"ל ונצי' חתוב' חתוב' ונצי' ונמלמד
נאודא נלנצי' המבונה פ"ל אשר הוציא לאור חת כל קדרי
הירושלמי עם פירוש השק' שלמה אשר כל גדולי הדור שכתבו
ותנו וזה וזה כלנו ונלסר' והנה גם על הירושלמי קדרי
קדשים הוציא כעת לאור עולם חתוב' ונצי' חתוב' חתוב'
ונלסר' ונצי' חתוב' חתוב' חתוב' חתוב' חתוב' חתוב'
חזובות השנים וכל צלי שצרי הירושלמי ונלסר' וזה חתוב'
לחכות חתובי שנה אשרי חתוב' חתוב' חתוב' חתוב'
הרנני' חתובי ונצי' חתוב' חתוב' חתוב' חתוב' חתוב'
ואליכס חתוב' חתוב' חתוב' חתוב' חתוב' חתוב' חתוב'
נחור חתוב' חתוב' חתוב' חתוב' חתוב' חתוב' חתוב'
נלסר' ונצי' חתוב' חתוב' חתוב' חתוב' חתוב' חתוב'
יאלכ פיו ונצי' חתוב' חתוב' חתוב' חתוב' חתוב' חתוב'
והצננוח ונצי' חתוב' חתוב' חתוב' חתוב' חתוב' חתוב'

והנני חותם בברכת כהנים ששי בשבת זא

כעוהי
ה' לשלום בקרן בן שטן חוזה גמון חליס
כרם
ספון ויחזכרנו על סדר קדוש שער לא חליס
חזרו, כתגלגל זכות עיי זכאי ה' כבוד ידורי סדר גמון
הגדול השפוחל צפ כל כסית נוחים שלמה יאורר
פירעדרעדער כ"י אשר זכר לחפץ העליונים גמון
ספרותו והסליק נר העשירי להיות זכר לעדות ששכסית גמון
יורש בשראל שלח כסית נר העשירי, ויחליס לאור תליוני
ויחזכרנו על סדר קדוש ואשריון עשה לו שלום וזכ
ווגדל בחיבו נעם חליס אשדני לעשרו צעיר ספרים כסית
חשק שלום אשר חפן לעשות צדק יוסלניו ששכסית
ע"ש ונ"ס יפוחו, והחלפת כסית ציר וזכר דבר שפתי
אל ויחזר לכל בשערים ונע"ש ידי סדר גמון כ"י חליס
נו לא יגל ויחזר הזכות גמון חליס אור ששכסית חזר
היוני אשר לאורו נעם ונלד זכאי וחזק טובה צרם חזר
חזר חליס חלום הגדול העליון ששכסית לטוב וזכאי חליס
יוסלניו חזר חליס חליס, כלילי"ס כי חזרנו על חליס
הדקום כחלום חזרנו ויעזרו ויפקחו חליס וניני חזרנו
ולדפוס כחלום חזרנו חזרנו חזרנו חזרנו חזרנו חזרנו
אשר גם חזרנו חזרנו חזרנו חזרנו חזרנו חזרנו חזרנו
נפשו פרי עץ הדעת, ונעמין חזרנו חזרנו חזרנו חזרנו
וזכרנו חזרנו חזרנו חזרנו חזרנו חזרנו חזרנו חזרנו
לאורו חזרנו חזרנו חזרנו חזרנו חזרנו חזרנו חזרנו
לכל חזרנו חזרנו חזרנו חזרנו חזרנו חזרנו חזרנו חזרנו

מכתבי הגאונים דיו

ידי עושה הוולאכה, והנה כבר הגדיל לעשות וולאכה הקודש וכבר נגזר חלק גדול, חונס דקת ונדעס לא דקת חס לא יתנוכו בידיו לכרך דרכה הנוגנו וחסלים הוולאכה אשר לשלמה, ובטוח חס כי זכות כל התנאים והמוראים הקדושים יעמוד לכל וי אשר יח' ונוקיישים לדבר נולות בזה להגדיל תורה ולדורה ויט שכנוי לקבול להיות ונוטחי הקבל אשר לשלמה, להציא תרונות הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לוולאכה הקודש, ורובע ערבות יקשיש גמ' דרכות וישיעית לכל אשר נדב לבו אותו להציא את הכסף לשלמה, חס חס, כפי נוסח נדבת ידו העשיר כי ידעו לרגל הוולאכה והדל גיב לא ינושך ידו ויהי ד' בעזרו שוכה ליהנות וחלוי תורת הירושלני ונבואה שעדיו נחורה לפקוד על ח'נות ירושלים ותחזונה עיניו נשי' ד' סוגת ליון וירושלים:

כיד הנצחית פיק באניהאד עשיק לסי' כרית שרה אשר נכרי ד', כח חשון שנת הרקיע לפיק.

אליעזר דייטש

בעות יום א' ציו' יסן סתרי קיק דרהאביש יע'א.
שלמה רבא לגדול רבא חס כבוד ידיו הרב הגאון הגדול החריף ונאי ונשחיו כענוה לא ונקי קיעה ונוחול כשער נה רבים בסית נוי'ה שלמה יאודה

אחדשית הן כל יקר רחל עיני נהגוע חלי נוכח נוסכת יד נוח ון תלמוד ירושלמי עם פירושיו היקר, ואפריון חונטי לו על אשר כבודני צוה, ונוחד וולאכה שומה וגיל בקרתי את יקרתי שחשן ח' ידיו הללית להעתיק הירושלמי על סדר קרשים ונכתב יסן נסן אשר ח' לפניה ועצומה סוגה נולות שנים, ור תפארתה יעשרתו נהגות ופירושיו יקדים הנקוצים בשם חשק שלמה' לנאות הנקילה וליסר הדרכים, להחיר עיני חכמים החגים בתלמוד ירושלמי הרב לנען לנעם ילכו ולא יעטיון אורחותם, אשריו ואשרי חלקי שאלה ח' ידיו לזכות את הדנים, ויהי ניעם ח' עליו נעשה ידיו יביננהו וכל חכם לב יקח נולות ויודעו וי שאלת התורה ציער בקרנו יציא את הצרכה היקרה הזאת אל ביתו בכסף ונלא לנען תעשנה ידיו תשינה להנחיל ונחשבתו הטוב לאור עולם: והנותר נחורה וישראל ענוו יחיר ענינו וישנות לבנו באור הגאולה השלימה נציא:

והנוי ידיו הרדוש באברה רבת וסברכו בהג' שמח הבעליש וביתרון הכשר

הק' **יצחק לייב סיפר** בהנאון מהראשבים וציל.

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

בה' היום שקיימתי ונלחתי רחמינו כאשר נא חלי ונכתב ועלה לתרופה ונכבוד הרב הגאון הגדול המדע לתעלה חכם כפרדי בקשית נוי'ה שלמה יאודה קיע שלומי'ה חכמוני קיק סלענאחר נגדית הגה, זו נגשר וחיוני כי נולדה ונלא ירושלמי על סדר הדשים אשר נאצד ונלחתי הרבה נולות שנים, ולא זכינו לרלות באורו כי יח על בית ישראל, ורבותנו הקדושים ניש ח' לפניהם הירושלמי כאשר העד הייוד בני חס חלקים קדוש האון הקסיד חידא' זיל בק' עין זכר ונערכת ח' חות ח' וכו' הרובים נהקדונו לפי העשנה שים ליו ירושלמי על ח' סדרים שלומים, ונוי חלים ונלחתי אשר לא ישחקק לרלות חונדה גמיה חלי אשר רבותינו הקדושים השתמשו לאורה, ועוד הנה נעלמה ענינו כל ח', ונון השנים קוזי להרב הגאון הניל להשיג את הירושלמי הניל נועם דרך פלא, וכבר ח' ח' ציה נקעדו להדשים על נוספה חולין נכודות ושלח לי קונטרס הראשון לדוגמה וצרכתי דרכה הנהניו נהציעו בו ונודע ענותותו קרא גם אותי להסכים על ידו עיד הדפסת הירושלמי בכללו עם פירושיו הישק שלמה' וביחוד על סדר קרשים, לכן הנני עולה בהקבוצה וקולי אקרא אל בני חס גם בני חס, ונשכו וקחו לכם הירושלמי עם חסי חשק שלומה ונכתבם שחדו בעד הרב הגאון הניל שלומי'ה כי טרח וענל ציגישת רבא וצומת חסים וצדון הוא סיטל את סכרו ואקרה כי בונוי כן כל חס אשר תהיה חגיגה עליו וחוקי בו לנען העשנה ידיו חובית להשלים ונלחכתו ונלכת שונים בשלימות, וכסף ונלא יציא הצרכה ח' לקדר ואחס תהי' לי ונולכת בחנים וגוי קדוש ח' שנט סתרי לפיק לכבוד התורה ולוונודים הנעשים חר ליום ג' לחדר ויציא

בראדי יציא

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

הק' **אברהם בנימין קלווער** בהנאון מהרש"ק וציל

כבוד אלהים הסתר דבר

ובכבוד מלכים חסר דבר (משלי כ"ה ב')

אם הנו"ל והנופך נחלס הגבר נטה שכונו לתורה ולתעודה, בחורף העבר ה"ל קול קורא אשר על ידו שבתי ישראל הודעתי נאמנה כי עונד חכמי הכן להו"ל לנו"ל ירושלמי **סדר קדשים מכת"** יחיד צעולם (ש"ע) אשר צעולם רצ ובסקודה לא יסופר ללחה לי העתיקה, והלחתי צעיה נשן העת הנוכלת הכל, דעת בצון נקל, כי נופתי הקיפה כי קר הנו"ל והשחרע יאות לנו"דעה קלרה, גליתי טפח ובקיתי נואה, באונרי לא לחכמים אקרה ולכנזים אשים דברתי, וניי כחכם דע פשר דבר להצין כי לא פה העיר והנוקם — בקול קורא — לטייל חרבות וקלרות וללחז הכל באשר לכל אר היטב ביאות לדבר יקר קדוש וכשגז כזה, ובשביב וטעמים הנופלים אין חיצ עלי ויטל להטריה עגורים יי כצר אונרי "לשטות אל תרחשו חלי ונלככה", ונניי אל צענוני כחכמי וכל לז ופה בשאלות שונות וצטענות, נחם חזקה ונחם שדופות קדים, וכל אחד חשב דעתו נטה, כי הוא הראשון, החכם, והיחיד, שצא בשאלתו שאלת חכם (לפי דעתו), ולא ידע כי כצר קדונו ונאה ואכזבי וצטונתי ללחצון לצי כי אם אציא להשיב לכל אחד על שאלותיו ועל טענותיו על חלומותיו ונושעה העתועיה, יגד יי הזנון ולא יתניי השיב רוחי די עבות פירוש חשק שלמה ככולל פירוש חוקי והגהות על הירושלמי הכולל לכן נחתי השו"ת הכל לעת נואל וסקדתי בשקודה רצה לילה ביום יחיד לי להבין הכל הכנה דרנה ולנוקם לדפוס הן שפנים והן הפירוש כי יד ה' הטיבה עלי ונושם חוכל לצרך צורך טענה לי נס צנוקים זה לראות בהגות צין קדוש וטענה כזה, כי צדק הטבע וצאפשרות האנושי לא היה אפשר לצרך על הנו"גור נופתי כונה טעמים גלויים וכנוסים כאשר אצאר ח"ה צפרקים הנאים רק ונאת ה' היה זה חף כי נפלאות ה' צענינו ונאת צורך שנו הגדול שהחייני לראות חלק אחד והירושלמי על ס' קדשים וי"ל ונחתת ונכנס הדפוס כולל בהדרה, והגיע זמן כחזו ההקדמה הנאמנה וניי דור ודור צין הקופרים והנוצרים עד שהא לנושל ונפתח צין ההנון **ספר בלי הקדמה הוא כנו"ל נשמה"**, ונעה וודה חלי לבס חלי הרגנים החכמים והקופרים שאין חלי צן חורין ונלחשינ ונעה נכונה וצורה על כל הטענות והשאלות הן שכצר שאלוני, והן שמעידים להשאל, ונועלה חלי עליהם כאלו כצר שאלם, ולתכלית זה הכינתי לי צעניי וצוא גדול באכות ונושע בכמות ונשע ונחיר ונרצה כולל חנושה פקדים: **פרק א'** על דבר סדור הירושלמי על סדר קדשים בכלל: **פרק ב'** ראיות ומופתים שנסדר הירושלמי על סדר קדשים וכיטל טענות המכחישים בו: **פרק ג'** ראיות ומופתים מהירושלמי אשר לפנינו כי הוא הירושלמי על סדר קדשים: **פרק ד'** עיר הכתי אשר לפנינו בכלל והשינוים בכמה מאמרים בין הגדפם ובין נוסח הכתי: **פרק ה'** עיר עבדת עבדת הקודש בפירושי "חשה שלמה": **פרק א'.**

על דבר סדור הירושלמי על סדר קדשים בכלל: **באשר** ללחתי צנכזי יס החקירה לדעת ולתור פשר דבר אס נקדר בכלל הירושלמי על סדר קדשים, ראיתי צני עליה והנה הנה ונינונים ונושנאלים הנונינים הנה לרוב גלוי דורות הקדונים, ונושנאלים, ונחכמים והנוצרים צדורנו ודור שלפנינו, וכצר הוא צענו הרצ החכם הסיס הצלצן הגדול ונ"ה **שלמה באבער** ונלצו חיי להקיל ונעלי הנושע בשלחו לי נואנר נכנז "עיד הקדונוים שהזכירו כי נקדר ירושלמי לקדר קדשים" והנני נוחן פה את ונכתנו חיקר כלשנו, ח"ל הטהור:

ביה כבוד ידידי וחכמי הרב הגאון הגדול חריף ובקי מ"ה שלמה יאודה סיט אבן אלנאי המכונה פריערענדער ניי ה"ן כל יקר ראתה עיני, ואת אשר לא פללתי כי נקדר ירושלמי לקדר קדשים, הראה לי אלקים, צהופיע לפני הגליונות אשר שלח אלי צענו, ונושנן יקר ונאל אשר לא יקולה צכתס אופיר, אשר נשאר צכחצים ולא נגלה עד היום הזה הן הוצא לדפוס, כי נוכית ונאל הנו"ל ונאליה לאור עולם, ובסקודה עליונה עונל לצאר צצור יקר ונואד נעלה, לצרך ללצן ולהגיה דברי הקפר, ללל צנו"לית ה'ס הגדול והעלה פנינים צידו, צלרפו כל נואנר ונואנר כלרופ כסך ונוקק; תקיתי חזקה כי כל הנוקקרים דברי חכמינו י"ל ונשנחו על הקגולה חיקרה ויתנו כצור ויקר לנו"לכחו ונלככה שונים לאנר לפעלא טבא ישר וכל צנפ חפלה יצאו חל הירושלמי צכסך ונאל צרכה לחרך ציתס, לנושן יראה שצר טוב צענונו וצנענדו הצבודה והעליונה:

"והנה לצלתי ראות פניו ריקס, ונללתי לצי להציא לפניו ב' ונלנרים, האחד הנוגע לקדור ירושלמי קדשים ונ"ה שהזכירו הקדונוים והצני הערות קטנות וציאור וולות צרות הנו"ל די — וצ"י חכלל לדבר חלי תפלה וצדו ה' ציה ונלנורה להו"ל, ונלנככות ונ"י קדשים לזכות את הרבים והוא יצור לו צכל אשר יפנה חנו":

כהנ"ר וכנפש המכברו ומסירו כערכו, ורם

שלמה באבער.
הקדמונים אשר הזכירו כי נסדר ירושלמי לסדר קדשים:

הראשון הוא הרמב"ם בהקדמות לפ' הנושנה (השליוני צננת ד"א תתקכ"ח) כחז ח"ל, וכן עשו חכמי ח"י ונח טענה רצ חלי כחזו התלמוד ירושלמי ונחצרו הוא ר' יוחנן, וננאל ונן הירושלמי חמישה סדרים שלמים חלל ס' טהרות לא ננאל לו תלמוד צסוס ענין לא צצצלי ולא צירושלמי רק ונ"י נדה עכ"ל:

הראב"ד מולד צטולידו צננת ד"א תת"ע ליצירה ונפטר ד"א תתקנ"ו חיצר קפר הקצלה צננת תתקכ"א כחז ח"ל: וצינונים היה ראש ישיבה צל"י רבי יוחנן שקבל ורצי הושעיה צרצי, והעיר"ך ינוים כי שנונים שנה היה ראש ישיבה והוא חיצר תלמוד ירושלמי לחמש סדרים, כי אין ונ"י טהרות רק ונ"י נדה, וחיצר הירושלמי קרוב לנלחסיס אחר החורבן וכי ונפטר רבי יוחנן ראש ישיבה חרץ ישראל צננת ד"א ל"ט עכ"ל:

הרב המאורי (נפטר בערך ה'א ק"ו) צפתיהתו לנו"י חצות כחז ח"ל, ורצי יוחנן חיצר התלמוד ירושלמי בכל חמישה סדרים (ו"ה שנדפס שס שצ"ה הוא ט"ס) לצד טהרות קיפ שנה אחר החורבן, וגדולי הנוצרים כחזו ט' שנה אחר החורבן ונחונס ר"י לראש ישיבה צל"י צינויו של רצ שנת הק"ן, ק"י שנה אחר החורבן ונלך פ' שנה ונפטר צננת תקיע קין אחר החורבן עכ"ל:

הרב רבי יצחק דו-לחטיס צכפרו טערי ליון אשר ח"ל (וארזקלא חרנויה) הציא לר כי"ז ח"ל, ורצי יוחנן חיצר גנורא ירושלמית בחמישה סדרים שלמים חלל על ס' טהרות לא ננאל תלמוד רק על ונכסת נדה, וחצרו צנאה ושנונים שנה אחר חורבן הציה, וגדולי הנוצרים כחזו ט' ונלות ולא נראה לי לפי טענת רב, כי צינויו נעשה ר' יוחנן לר"ש, ארצע ונלות ומשעים לשערות והלל שנת ק"י לחורבן עכ"ל:

הרב בעל כפתור ופרח (השלס ספרו צננת ה'א פ"ג) הציא דף י' ע"א ח"ל וכן עשו צל"י תלמוד ירושלמי ונחצרו ר' יוחנן וכל חמישה סדרים הם שלמים חלל ס' טהרות כלל לא (ל"ל ונלצד נדה) עכ"ל:

הרב בעל ס' היוחסין (דפוס קרקא דף כ"ה) כחז ח"ל ורצי יוחנן עשה חנושה קדרים ירושלמי וצינוסקן השלס (לז קניא) הציא ח"ל ועשה כ"י חנושה קדרים שלמים

מבוא

[illegible]

ואם ישאל הקורא כל אלה דברי גדולי חבנוי ישראל
הקדמונים, שהלמינו כולם שקדו ויבטחו על קר
קדשים, ונתן חסד עליהם, הנה כל דברים אלה כל
דברים שבהם ידועים: בדרים המונים והרבים כל
יום ושאל דיוק בהנהיג קדשים, וכן ביום א' וסבת
יום דקדק שבתות ומוצות, בלמים' קל' רק על ד' קדשים,
והנה אלה תן — לשאר הכוונים שכלבו חסדי חבנוים — קרא:
(ב) וזאת הנהיגה ה' פני דברים אלה ו' ושלם ביום
יום, וזאת רק ובהי אלהת דברונו (ואם צירופנו ביום
יום וקונו) ואלה, ומוצות פני כל קדמות ליבוי שיד
לקון להנהיג שאלה זה: (א) ועל דברים אלה הנהיג
פני וזה! וזהם חס שבת ויחול להיות צירופנו
ביום שבת, וזהם חסדים אלה כל, כי חס הנהיג
ביום צלמו בשק ולכן בהם, וזה! להיות, ואם חס, לי
וישלימו ביום, שבת, וזה! כל הנהיג חס וקדוה ליון
המוקד ביום, וזה! חס גם הוא שנואל ויבטחו על קד
קדשים: זה חסן דברי חבנוים הנהיג: והנה וזהם חס
שק, וזהם חס אלה ביום יבוי וזה! להיות בהספח
ליום שבת: (ד) וזה חס חסן חידול חס דברים
פיקוים חסדים, ובזה דל קונונו וזה! להנהיג ויבטחו
וכן חס לנהיג דברי אלהם ודברים אלה: ועל דבר
הנהיג חס וזה! וזהם (עניה) חס: כות חס' חס על
הנהיג חס על הנהיג (ואם) בדרים אלה שאל חס
ש' חס הגדול וזהם אלהם (בשרלן חסד) ש' חס
וקונו דברים וכן בזה! וזה חס על הנהיג ש' חס
ומוצות ויבטחו לך דברים וזה! רק, בשק יד הנהיג
ויבטחו לכלי חסן ל' חס:

דעת לבנות בקל-אם לא ללדלד זכר צעיר, ויה יען
 שכל החבורים הנחלשים צעירים ונזקין היה
 ודגיהן נזקין ונחלשים: הנה הצעיר נזקק קודם
 גם הובן דברי הנושאים ונתן דברי ונחש הכה הגדול
 ואמר צעיר קצתו וכל חלו הדברים נודעים לכל
 וכל שער הורה והכונה וכן כל חסד צדק ונה יען
 כעת כאשר יופיע צעירים הירושלמי על קד קדשים
 ואלה ון החבורים נחש כעת צעירים ונה יען
 ונחש על החרוץ ונחש כעת צעירים ונה יען
 ונחש על החבורים ונחש כעת צעירים ונה יען

פרק ב':

בראות ומופתים שנסדר הירושלמי על סדר הר"ש
וביטול טענות המכחישים בסדרו ומציאותו בכלל:
ועל קרא ירמ, כאשר תחלה תחזקו וחקקו
לחזקו כולם על דרך עונים ומענים על
הסדר ויבטלו ע"י קדושים, אל תחולו בלבד דברים
ועתה וחקקו להם, לא כן, וירדא הוא כי כוננו
רובם ככולם ונאמרו לחזק הרב והרדק כפדו, ודברי
הסג"ת, ונצול הירושלמי כקנאו לחזק ונאמרו, ודבר
הזהב כי כולם על חזק והתחזקו כקנאו חזק ולא תחול
לדבר אשר יאמר שכל דבר לא על חזק הוא דבריו השגות
לחזק הרב והרדק אין זה כי אם רוח נבואה הוא
בפיהם אשר הולכים שובל, וזהו דבר שנתחם כי נאמר
חזק גדול תחזקו את ה' וזהו דברי הגאון בעל פיה ז"ל
דורשני

שְׁמוֹת הַמַּלְאָכִים יְרוּשָׁלָּיִם וְגִזְרָה דְּכִדָּה נִסִּי עֲשֵׂרוֹת זֶה
נִקְרָא תַלְמוּד יְרוּשָׁלָּיִם עַכְ"ל:

המאן חידא נפשו סם הגדולים חזו סם " סיון נ"ג
כח חזו הקדוש ונחלסו הלעווד דבני
ונערכו ונקדו קדוים סתו לנפשוים כונו ונערכו ונערכו
הלעווד נערכו ס"ג דבניו ס"ג וסרס חנוני פזו
ס"ג סם נחיו כח (ז"ל) ס"ג ס"ג ס"ג
והלעווד ס"ג דבניו ס"ג חנוני פזו חנוני סתו
לסם יושביו על סרס קדוים ונרס חנוני זר (ד"ק) ס"ג
ז"ל) סתו ונרס ס"ג חנוני ונרס דלעווד יושביו
ס"ג חנוני ס"ג:

[illegible][illegible]

עוד יתב הרב המלכו כי "צדיק ונאם" על המדרש דב
 (צדק פי' ליה ק"י צ"י) הצדק, וצדקו של מר
 יתב נאם חנן ויה' לדיקס וכו' ותוהתי שזכה לרחות
 יצונו קדשים ויה' שלם וכו' הקדושים לפי:

חיל קדר קדשים וכו' וצכל זה הקדר יס
צכלי גם ירושלמי וזלתי וקס' ונדות וכו' עכ"ל
ההפסוקים זיל צהכרמל הצבועי שנה שלמים
זיל קדר קדשים סתם לז' גז' ירושלמי קדשים:
לז' סתם' גז' סתם' עכ"ל וזהו ירושלמי קדשים:

[illegible]

בתיקו ונכתב הרב הגדול ותיקו שלמה באבער
דברי המינוחים שנואל יושליו על סדר קדשים
בני למחיק וחס ויח ספרת השמאלים [בי
סוד ונכתב הרב חיל הכל שברכות ודל]

והחוקרים בדורנו, ולפני דור קצת, עובדים

אמנם שלטת הרב נעזרירק ודלי' שלטת גדולה היל' וטעמיה נגד שיטת הרמב"ם ראויה להענין ונודע, וכן כתב לי חכם אחד דנוכחתי ח"ל קיון קונו ולכבו' קפרי הר"ק והרמב"ם ולי' אולר' בלום קפרי הגאונים קוואי' וכתבתי וכוונת עולות השיבות וכן הגאונים שקדו להרמב"ם שלטת הרמב"ם שסם השתקונו הרבה דירושלמי וכוכל זאת עול' ננואל' ח' רנון קל' דירושלמי קדר קדסים, וכן רל' ננואל' זכור בזה שם דירטו וקפרי' רב ענוות' וקו' רל' היל' גאון רב' קעד' גאון שלטות דה"ג וכללה ונן' והחרמנים שבקפרי' לנואל' ר"ק גיחת הרמב"ם ור"ק' חלברגליו' וכו' היל' דבר היל' עכיל' חכם- בקלר' חכיל' דבדדים קלר' וננואל' בל' שימות חיל' ד' חכמי' דרוב:

אמנם ירד אש על כל הדברים האלה האלוהים בדרך
החב על פרחיו וטובות המקורה בדבר רחוק
השם ירושלמי צבאל: א) דבר פלא הוא צבאל כל חכם
ובגון, שהירושלמי נאמר כעצמו, ונחק קהל הללוים שהחביו
והסופרים עוד לפני תיק שנה, הן כאשר עלה על דעת
המדרש הנודע הירושלמי צבאל — אחרי
הדפוס הצבלי — להדפיס ירושלמי, שלחו הכהנים לחפש
כל צבאל ויראל גם לברות שם עקד הספרים היותר
הפורקנים ולא נמצאו כלל ישרם לקרד ונונו כי אם את
הכתי ירדוע עד היום ליחד צבאל והוא הכתי צבאל
ליידיטן צבאלית האללה, וגם הוא לא נמצא הרבים
ונאלו רק ונעזבו הנוולות הגדול קסליוגרד (*) צבאל
שהללווד צבלי נולא עד היום צבלי עקד הספרים לנוולות
טיות ונכסות אחרות גם צבלי עקד פתח ונכח הירשת
הללווד ירושלמי נפטר ראשית עקד שם קרד (ח) ויתר
וון (ח) היה נולא כתי של שם צבלי גם צבלי
ישיבות האלוים זיל וצבלי הרבים אשר הסויה יום לבתו
לו קסותו: ב) עד שאתם שאלים ירדוע לא שאלו גדולי
הראשונים את הירושלמי קרד קדשים, לא שאלו ואלו
ונדע לא הצילו צבאל, והאלוים שפנינו את הירושלמי צבאל רק
נעט ונחזיר ירדוע כי צבאל את חפשת הירושלמי צבלי האלוים
עד רבים קדשים גלון, כמובא בקדרי פתח העתים לבט
ע"י הנעט קסרה לו שם קרדיו שגון קן ויתם, וגם
אחרי רים גלון לא הרבו האלוים להצילו: ג) אך היתה
הדבר בקרד מוקד, היותר גדול כמותו ואיכות צבלי
ונקדו צבאלית הירושלמי שחבים יעקוב דנגרעלך שהירושלמי צבלי
ופטר שאלה צבאל לא שאל וון צבולמי כי אם
רשיות קטנות, ירדוע כי אלוהים הראשונים שנו כל עקד
ונגות קדשים בקרד מוקד כמאמר צבלי דרד ירדוע
כולא חני' שגון הירדוע ונכט צבלי' צבלי' הנכט דרד
דור דיו ונוולות וקסות וקסיות, וכל דבר הקסות צבלי
גם אלוהי' דצבאל לשאל את פי חמוי' ח"י צבאל הוא ירדוע
לכל שוקד על דלתי הצבלי: ד) אך חפשת אלוהי' צבלי
דצבלי קדור גורא על קרד קדשים ח"י כי לא קדור על
זרעם, אלוהי' דלי' קדור גורא גיב על זרעם, אך
שכר חרצ הציה, לא קדור על קדשים, והלא תלחה דרד
דולי' אלוהי' דלי' כוור ר"י ורש"ל עקד בקדור דרד
קדרי, קדשים, והצבלי ואלו ונאורי' חמוי' ח"י צבלי' צבלי' דרד
זרעם, ודור ונכט חרדיו' רחא פית דרד היצבלי ואלו
איכא לוינער: ה) רחוי לנו לקרד אחרי קיבת העד
גורא ירושלמי לפרקים שאלים כוור ונכט שנה נכט
ונדה, ונחה הסכה טועה את אשר ח"י אלוהי' דרדרי
קדרי אלל הוינמי ונאורי':

27

צירושלוני כדורים פ"א ח"ו שכתב שם צנוורה הפנים ח"ב
 ודע שיש ט"ס בדפוסים שכתוב בהשגה והכי ליתא צירושלוני
 ונמחות פרק כל קרבנות צירור חתר תשובה לא קדשו וכך
 הועתק בהכ"מ וט"ס הוא שאין ירושלמי על נמחות
 ומעולם לא ה"ה וכל נוקם שנואל כחבו מושה קדרים
 ירושלמי, כונו בהקדמות הרננצ'ם על הנושנה, אין הבורה
 רק על ד' קדרים שלמים ועל וקלת ונדנה, וכמו שאמרו
 רגלים לוונר הגורל הצבילית הוא על שש קדרים וצאנות
 הוא רק ד' קדרים ונק' צירית ונדנה, כך חלה הבורה
 מושה קדרים להירושלמי, ולא ת"ל, אלא חנה רנוו בהקדמותים
 שהם לפניהם גורל ירושלמי וקד ינווה שיהיה לפניהם
 ונוה שכתב בהשגה הראש' ד' נמחות פרק כל קרבנות צירור
 ח"ו שיד להשגה שלחור זה' וכו' עכ"ל, ווי גלה עפ"י
 ונשיךד גאון כבדד לראות כי עטיה, אבל נולדד זה שרי
 ליה ונ"י וחוהו אבי על ולידק כח! א"ר יאונר וזה שרי
 שלל דלח את החודש אבי ונשיךד שלל כינדה הלכנה, ואם
 הוא לא רלח את החודש רלחה, ולא חליוו ח"ו רלח, וא"ר
 יאונר וינושול לא ח"ה, וכבדד קל' לוועדקס' ופ"ו
 כסבילו שכתב, ולא תנאל ח"ה רנוו בהקדמותים שהם
 לפניהם גורל ירושלמי וקד ינווה שיהיה לפניהם, הלא ידוע
 לכל ד' כי דר השוקד על דלתי הראשונים וצפרט צ"ל גדול
 שנוצחלים ונאונרי ירושלמי ואים צירושלוני אשר לפניהם וסנה
 זה לא כבדד שלל כי נצונו הרב הישום ונדר"ם צאנער
 קפרו קרן כמנות ורצ החיות קנז צס' ו"ירושלים הבנויה"
 וס' ונווה ק"ה ונאונרי ירושלמי ונוצחלים כסברי גדולי
 הראשונים ואים ננאלים צירושלוני אשר לפניהם, גם סנה
 שכתב, וכנוו שאנחנו רגלים לוונר דגורל הצבילית הוא
 על שש קדרים ואין לפניהם רק ד' קדרים שגגים, אבי
 דח את הגאון ז"ל ווי הוא אשר רגיל לוונר כן וי"ל
 פ"א ח"ו ונדנס, אטו צ"ס עסקיון, שאלו לא צבר ד' רב
 דח ונואל והוא יאונר לנו רק ד' קדרים, גורל צבילית
 צ"ל לנו צירור גורל צברות וכן ק' וצריס, ונד' ון ק'
 קהרות, ונוה שחורגלו צספרות התלמודית לכחבו, ש"ס'
 צבלי ש"ס', ירושלמי, כונו דליתא ב"ש"ם ונקוס פ"וה,
 ירדחתו צקורות דלנוו ח"ה יוניס לבני ישראל גזרות השגות
 וירדחתו צריפת התלמוד צוני הצינים, וכדי להחזיר הדבר
 החלופי תחת סס תלמוד' גמרא' וכאשר הדפוס התלמוד
 ירלח ונהקטרגים וסנאל התלמוד צפנש, כ"כ הליחו
 והנולפים לפני השגרה שגודפיקס ש"ס' לבני שש
 קדרי וסנה, שהתפסת הנושנה לא ונאלו ונכסלים עם
 דרכם כונו על הדפסת התלמוד, והדפיקו ג"ס הנושנה
 על כל קדר וצריס וק' שריות ונעסס זה לוונר כן זה
 הוא העיקר ורק נוקפיקס' ע"ז עוד חסופת צסס גמרא'
 ובה רגיליו לוונר ונזפיקס' ש"ס' קלונת ש"ס' וגם הרגלו
 לכחבו ב"ש"ם ונקוס פלוני ופלוני, אכל אין אף אחד
 צורצא מרבנן — אשר יחבוו ח"ו יאונר דגורל הצבילית
 היא על שש קדרים, ונוה יאונר שרננצ'ם נוציר היירושלמי
 צ"ס דנוכה ולפניהם ונאל ירושלמי על פרק ח"ה, וכן
 היה לפני צבלי ח"ה ז"ל ירושלמי על כל וק' דס ולפניהם
 אין רק על ג' פרקים הראשונים, והנה היה כנגד פניהם
 קפר קנז צסס — אהבת ציון וירושלים' וסחית צניס'
 צביצית סס ננאלים שראשונים ח"ו להם ונאונרי ירושלמי
 צנוכסת צביצית ויחר נכפי שהם לפניהם וסספר הוא
 יקר ונחר ונחנצר קולע צסכלו אל המערה ולא יחטא,
 יאונר ונחר כי כל דצרי הפיוו נחמיתת וסוקרל ליתא
 וחי הטוב יכפר צצור כי לא דצר נכבות:

(*) **הערה** לפי ידיעתי עד היום לא נמצא שום ספר שלם והירושלמי צנתי עקד הספרים כי אם קונטרסים אחדים ודפים בלויים, וזהו שכתב הרב החכם השלם ונודע באצבע שמואל צנתי עקד הספרים והוספיקני בדבריו לפי הנראה נמנית הורא, כי חקתי ודרשתי וכתבתי וידועי וכלום חמור כי ספר שלם אין, וכן נהג השעיר והכבשים וטבאי גירקאות שיהי לפני הרב צנתי שדי וישע וזל ולפני הגאון ויהי לפני פילדל בולס רב קונטרסים ודפוס טובים ולכן אומר לא שדבר גידור הוא ונעל כל ספק שהם שכתבו הנאמרים בדפוס הראשון ושקליטין וטריטין בזהו טובא לניהך בזהו קטוב גירקאות ישות עם תלת דפוסין אחרין דהקניות דהיוון קדוניה אין הכונה בעד שד"ג כתי' שלמים רק בעד ארז קונטרסים ודפים, או כונתה עם ספרי הדפוס וכתבי הראשונים כמו הראשונים והשניים וכן שנה ונתיבין כונה ונאמר ירושלמי או לרז"ג כדפוס ארז ונכתב קודם לזה. וזה שאלו הראשונים ונתיבין שנה שפרד ודלי היה להם כתי' והירושלמי בכללו ונכתבות דוקניות ועליהם אלו כונתין עד היום:

ונש לרצני ק"ק אומ"ר, ונרשם ונעלה הרצ הגאון נ"ה
שלמה אלגאזי ז"ל זה לשון הנוכח:

שיל"ת פה ושטנדינא יום שנכפלו המאורות שנת
ל'ר"ש למ"ב מ"בש"ר א"תן יצ"ו.

ותרב חכמת שלמה מכל חכמי בני קדם. נר המורה
ואור המערב הוא נהו רבא ראומתיה שלשלתא דיוסא
מרגא ורבנא רבינו שלמה אלגאזי ס"ט ורמעהל כבוד
הרבנים מאורות הגדולים החוסים בצלו ונהנים מזיו
תורתו ומדושתו נ"י באור הבדיר בי"א:

ה"ו מר ה"י גברל רבא ונארי דהלמודא דבני ונערבא
ונעלה הרצ הנעלה ונרנא ורנא י"הושע בנבנשת

ה"ו אחד הניוחד ונרצני ק"ק י"ו: ויהי ה' את י"הושע
לזן חקר תקן הגיה וברר כל תלמוד ירושלמי קלת נקיה
קנחא דקנייאל הוהא חונר בקקלי: ומשה סמך ידו
על ראש י"הושע בנבנשת ש"ס צו ונש להלליה על הנוכחא.

והנוכחא היתה דים צהלתא קדרי דלחא וייתי קדם רצני
דפסיקין קציעין חי לעלם עליוא וקיס: ויהי ב"י זקן
י"הושע ונשניא הוא דבי לגברא דנורא קיי"י וגלגלו זכות
על ידו זכאי כיושע, כי כאן נעלה וסאן הים חד ונאומי

פירטגול הנעלה דון אברהם הלוי ש"ס חל חלקיו בכל
נפשו ולבו ויושע ליסבנא עיר והצלה ארץ ונכרתה, להבס
צדקתו של ה"י וקבל עליו דת חזותי דת ונש ויד ה'

היתה זאת ע"י י"הושע: ובה אמר הנעלה חל י"הושע
חטיגה ויול חטיגה עונך חטי עובה, הנח חטי חטיגתי
כתב יד קודם לננה היתה לי זאת ונעזון הכוונ ונעני

ישראל סונו ונלפנים דון שלמה גרבונו מברצלונא
ואחיקורי הוא דנתיקיר נפש נדחה חיל בכתבי הקודש.
וכה חונר פעמים העלים האלה קודם הוה ל"י חלקי

ישראל: ויביט י"הושע חל הגליונות דלח וילפת והנה
היא גונרא דבני ונערבא כולל כל סדר נתיבין צלרובא
כפלים לחושים וגם לרבות ירושלמי על כל קדר קדשים.

ונוקבת תנועה בכלל עד הנה עינינו לא רחקה, ולחכמים
היתה אורה ערובה בכל וסנוירה ונוקוד בכתב יפה וצורה:

וירושע לא נש ונחוד האלה חל ונש הוא הלבי
סח"י, ויך י"הושע חל תנועה צבורה ונענה ונענה

ואש חל אחיו רחיו ותנועה וצרכני דרך יולר הנוארות:
ובדון לפני כסא כבודו חליל תחיתו ויעלה לפניו
קקשתי לחרים כסופר קולו ולדצר על לב דרבי

עם חלקי אצרחם ולחסקו חסיפה רצא כקפא ודחצא
לגלופי י"י בנאני אצרח ופרצא לנענ יענודו יוים
רבים ולא תשתבח תלמודא דבני ונערבא ונבי ונדרשא.

ושכרו את ונרנא ורנא ונעלה הרצנים י"ו רצ חיל
ורצ בנ"י כנתיב וכנפס הצל על החתום:

הצב"י משה בנבנשת ס"ט.
אחיונא קידה ונקיענא כשפולי גליונא כזעירא קוני רצא

ונור יתה רצא צחד פסקי דרחוני י"ד טובים
השנים ונן האחד תיקר נא צעניו נפש הצעתי ונוכר
ונקוניו דל וספל:

י"הושע בנבנשת ס"ט.
מכתב השני הוא ונערבא הגאון ונ"ה חיים בנבנשת ז"ל צעל
בנסת הגדולה לחיו הרצ צעל שדה י"הושע ז"ל אשר כפי

הנראה גם אליו ערכו בדברים האלה וז"ל הנוכח:
(תנוקס ונזנן לא יכולתי לקרוא כי שורה הראשונה
חבלה ע"ס):

..... פה מתא זמ
..... מעלת אחי הדיין התורני הגדול מרן י"הושע

בנבנשת ולדווי ליה כבר בתי שלום:
"הגעני חסדך לי ונש ופנייך ששתי על חונרך

ואונת עטרת משפחתנו כעל כל שלל רב, על
ל"י טובה השנועה כי ליהודים היתה אורה זו תורת

אונרלי דבני ונערבא צדרי קדרי אשר עד היום לא חזו
עינינו, יונא טבא הוא לרצנן ולתלמידיו בכל אשר ואחר

אשר דברי הונך ונלכי רצנן ונענ, ועתה לכה נא אחי
ליענך

אמנם בוא נא עני קורא יקר ולחך שהירושלמי צעלנו
צכונה ונקוניה ונרנן על הירושלמי קדר קדשים:

ירושלמי צילה פ"ג ו"ד "רבי חונא צס רבי צל רבי
צס ונקס דק"ל לר"י כן כונו שהערנו סס, דהן חונת

סנלינו בנשנה צכורות "שלם ונתיבין את הצכור צנוקס
סאין וננוחתי הרי חיו ונפורס דר"י ק"ל כן, וכן ונש
לחיתא חסס, צכור סנקנת עינו וכי" ה"י יסחתי עפ"י

סלשה צני הכנסת ורבי יוסי פליג וס"ל דדוקא ויננחא
הנה חין רח"ה דת"ק דר"י רבי יודה הוא, חלל כונת
הש"ס על חל דקאונר הירושלמי חכא (לפנינו דק י"ד

ע"ה) רבי צל צר זינחא "שעמא דרבי יודה" (דק"ל
צנושנה הסוחט את הצכור ונלחא את ונונו וננה) חין
הנונוחא תורה ע"ין סס כל הענין: וכן הוא צגיטין פ"ה

ה"ה דה"ה ונתיבא דן את הרין זיכה את החייב וחייב
את הצכור, עינא את העהור עינא את הטנא, דנר רבי
ירנני צס רצ צנוגי לידו וסנוחא חונר צנוגי לידו,

והנה לא ונלינו סאנר רבי ירנני צס רצ כן חלל לפנינו
צכורות (י"ד ע"ה) וכונת הש"ס חסס על חל דלחיתא
חכא, חונר ליה דנר ר' ירנני חריין ויילין דלוק ציונא

דיושע בן נון חל תניין כותיים ונפורס קאנר הש"ס חכא
צנוגי לידו ורצני חכא וסנוחא חונר חוק צאין ונגי לידו
רבי ונחיר ח"ה: והנך רוחא כי הגי' צגיטין סס ונשנשחא

ול"ל כדחכא סהור ונקור הדצרים, דסנוחא פליג וס"ל
דלוק צאין ונגי לידו דרבי ונפורס קאנר הש"ס חכא
לרצ ד"ה ולסנוחא ר"ה הוא: ר"ס ונש"ה, האחין שחלקו

והו שישקלו זה כנגד זה, והאצניא ח"ה סס כלניה צלל
י"ס וגם לא חשביטא הצעניא, וכבר נדחקו סס פונר שנקשרת
עם האצניא דלעיל ויניה, "ה"ה לו קלע של ונש"ה ונחא

ונקוניה לו ונח שישקל כנגדו קלע של ונש"ה אחרת
והכל דחוק, חלל העיקר הוא פה לפנינו צכורות (י"ז ע"ה)
"רבי צון צר חייא צעל האחין שחלקו ונח שישקלו זה

כנגד זה, כשנעניהו ונן הדל, וסוקלין וננה כנגד וננה
צכור ונחא עלה הדל דחונר צכור צס צנושער לא
דל" ונעין ונש שהערנו סס ונח תניין ונש שהערנו בכל

נקוס הערה על ונקוני חונא לרצ דצרים חללה ונפני
חריתא הדצרים קנלי לוי"ל:

פרק ד':
על דבר קורות ותוכן הבתי אשר לפנינו בבבל:

כבר ונלתי חונרה צקול הקורא צקלרה, כי צננת חרי"ס
סדרתי והגתי חל כל ס"ס ירושלמי לה"ל עם
פירוש חשה שלמה וחלקים אחדים כבר י"לוי ונחח

ונכנס הדפוס, הגיעני ונכתב אחי התורני והחוקר מ"ה
אליהו ס"ט — אשר קחר חז צעיר אונר וכל הארלות
האלה גם עבר אחרות יוים ולרלות רחוקות ונקוניה

וננש אשר לא דרך צנו רגל ח"ס — ח"ך שקנה ספדים
עתיקים יקרי ערך ונעזון הגאון ונ"ה י"הושע צנצנשת
ז"ל צעל שדה י"הושע על ש"ס ירושלמי, ונחוס ירושלמי

דפוס ויניאליה ועל הגליון הגהות והערות על כל
הירושלמי זעיר סס וסס גם ונציא גרסאות שונות ועפ"י

רצ דפוס הירושלמי שה"ל עם פירוש שדה י"הושע

וכאשר שלחם חלי צנוצו החלחלי לעצור עליהם צקירה

עליונה, וכל ונלה והגיון צלעתי כצכורה טרס קיץ כי

נחגלה לי ע"י גרסאות יסוות ונפי חכוני ספרד הקדונוים.

לדוגנא צכרות פ"ה חין ונצרכין על הנר עד שילוחו

לאורו, נכתב על הגליון כספרי ספרד גרסי חכא, חין

ונצרכין לא על הנר ולא על הצענוים של ונלוי, גם

נונא ח"י ירושלמי עם הגהות הגאון צעל ונשנה לונך

ונכתב ג"כ על הגליון כן וכן כתב ח"ה (ח"ב ס"י שכיח)

חלל ונח דלחיתא חסס ונלי ונלוי כגון כר חנוכה צנולי

חין ונצרכין עליו זהו דברי הרצ ח"י שחוקק לצאר זה:

בירושלמי חיל ונלחתי שני ונכתבים יקרי ערך ונאד.

ונכתב הראשון חלה הוא ערוך ונערב

דקסטנדינא ונ"ה משה בנבנשת ז"ל ונחנר שיה פני

[illegible][illegible]

פרק ה'

על דבר עבודתי עבודת הקודש בפירוש
"חשק שלמה":

[illegible][illegible]

מבוא

הירושלמי שנה דק ע"י סקירה עליונה קבלות ונהינות לא יספר ונלחתי ונפתח לפתח פתח היכל ה' וחי ראשי שבונה פעמים על שורה אחת ישנתי שבעות אחדים ימים כלילות עד אשר ונלחתי פשר דבר:

עיקר עבודתי היה על שדמות הפירוש וציומר בשדה לא דרכו עוד הגאונים והחכמים והענין הוא באופן אשר יאמר עליו ראה זה חדש ונוש, כי העיקר הוא פשט הדברים והחידושים טפל להם, וציומר ראיתי שאם אציל להרחיב ונשכיות הדרישה והחקירה בנוסכת חולין על שדמות הפוסקים ואף אם חל רק הרשונים -- ולצדד דבריהם יארכו הדברים ונאה, ועונה הגליונות והאלות ההדפסה, ולכן החידושים הונה רק הערות הגהות וחידושים קלרים ע"י האות וההגיון כפי שכלי אשר חנני ה', ובגון דא חלי לדרך להודיע להנשיא, כי עפ"י ונקרים רבים וקצות שונות המוקשים עומדי ואילו לפורטס פה לא היה ח"י צעה עבדתי עבדה הקורש שום ספר ואף ש"ס לא היה לי רק ירושלמי דפוס קראקא ורונצ'ס ח"ס ולא יתרה, לכן אם לפעמים לא העתקתי ונכה זכרונות דברי השי"ס או דברי הראשונים כראוי ידון אותי הקורא לזכות אך אקוה כי לא ינלא כזה וציומר הרגשתי חקרונ ספרי חכמה וערבי ויילין, ולכן כדעם לבקשתי הרב הגדול הגביר הנעלה השי"ס בכל חכמה ונודע מורה שלמה באבער הי"ו ונלצני לעשות ונאמר הערות "ובאור מילות הזרות" אשר חלי ונדפס בקונטרס ניוחד וכל גליון וגליון שלחתי לידידי הרב הגאון הג' מפארת ישראל והדרכו מ"ה שלום מרדכי הכהן הי"ו אצ"ד דיק דרעזאן יע"א, ששים עיני לעיני עליהם והוא צטוו ולנוען קרובת החלמוד ירושלמי שם עליו נוספת הערות וחידושים הלא הנה נדפסים בשם "הגהות מהרש"ם" ונדפסם ג"כ בקוף הכרך:

ועלה על דעתי לעשות ג"כ ונקורת השי"ס לנצלי וירושלמי רונצ'ס כמו שהוא בשאר חלקי הירושלמי דפוס ונאמר ופעטערקאוה אך כבדה ונשא הולאת הדפוס עלי ונאד ואעפ"י כל ונאמר ונאמר אשר כבר הוצא בשאר חלקי הירושלמי או ברייתא דחוספתא ונצלי וכו' וכו' ונלא הקורא ונפורס הן בהפירוש והן בהחידושים ראש ככתב אונת ונקיונו ונזיקרו ודי צו ונועט הוא ילא ונחכלל והוא רק ע"י חקרונ ספרים כנ"ל:

מכתב ב':

"הקונטרס ונלחתי ונלחתי ונלחתי רוחי כוונה ידפס דבר גדול כזה כנענן ונלחתי וננענן צלי שום ספרי השאלה הקריאה וההפסקה הלא ע"י סיווני כאלה יקלר הלשון כמו צתוני ולפענו" יקלר ג"כ שורה שלמה ע"י סיונים כאלה:

מכתב א':

"החבן ח"ס חסם ונבון כוונה ידפס דבר גדול כזה כנענן ונלחתי וננענן צלי שום ספרי השאלה הקריאה וההפסקה הלא ע"י סיווני כאלה יקלר הלשון כמו צתוני ולפענו" יקלר ג"כ שורה שלמה ע"י סיונים כאלה:

ואנכי השונתי סיווני השאלה, אצל נקודות הנפסדות נחולות ונאד ואילו צלעס ואבקס ונלחתי כל הזוגה הן בהפנים והן בהפירוש, שיעין צלות הטעות, כי לפעמים טעות הדפוס נשנה כל הכיתה, ולפעמים ח"א כלל לעמוד על הדברים, ויתקן הטעות על הגליון, ובכר ארכו דברי הקדמותי די יכולת ההדפסה לכשוא, לכן פה ינח עטי עד אשר יחנני ה' צ"ה להחיל חלק השני דהיינו מסכת זבחים מנחות ופי"א דערכין (ונועט ונן פ"א), ותקיתי האנלינו כי עוד לא אלון ישראל אשר יצילו הנצרכה הדין צתיס ושלנו צכק ונלא לעיבה ההדפסה חלק השני, וציומר נקשתי שטוח לפני ידידי הרבנים הגאונים והחכמים דצכל אחר ואתה, להפין הירושלמי, כל אחד בעצמו, צין הנוגדים והנדיבים לנענן כבוד תוהיק ולתועלת ההדפסה דבר נכבד ויקר כזה אשר ונוש צדרך נס נהגלגלו לנח והוא האות כי קרובה ישועתנו לצו ולדקה נשיח לדקינו להגלות ותחזנו עינינו צצו ה' שנות ליון וירושלים חון קלה:

הצער שלמה יאודה ס"ט
בהגאון מהר"ם וצ"ל הספרי.

הערוך מחרש'ב על ירושלמי חולין

העדות ממנות וכיכור איזה מלות וזות המוכאות בירושלמי סדר קדשים מאת הרב הגדול החכם הישיש מוה שלמה באבער היו מלבוב:

(דף ד' ע"ב) דילמא. ויפריש ונעשה. מורגל צירושלנו
וענינו סיפור והוא מל"י הודעת דברים
או נעשה או סיפור:

(דף ה' ע"א) רשבי' אשר אלו היוזמ' קאים על מורא
דקיני בו' נשתנה צירושלמי צרכות פ"א
(דף ג' ע"ב):

(דף ה' ע"ב) וועט צרטי אליעזר בן דווה שטייט נאך
וועט יעקב זיין פאר עקסאמפלי פארשאווען.
צוצאל זיין ביי זיין וועט צו דווה לכן האט ער

יִעֲקֹב חָיִים כִּפְרָה קִבְּנִיָּה וְעֵינָן חֻקִּי עֵינֵי יוֹ עֵינֵי דִּים וְעֵקֶב
כִּפְרָה קִבְּנִיָּה שׁוּנֵי וְזִירוּשָׁלוֹנוֹ שָׁבָה פִּיִּד הִיִּד וְכָל יִעֲקֹב
חָיִים כִּפְרָה קִבְּנִיָּה וְנֵה שֶׁהִתְעוֹרֵר בָּזָה חֶרֶב הַגְּדוֹל הִרִיב

ראשונה בקפדו אהבת ליון וירושלים שבת ליד קנול :
(דף י"א) נטיילין בקורדקיות של זהב בשבת. גיין
מקחים כ"א ע"א הוצא שם כל הנואמר

חבל לא חבר הנחות של וזכר ואורח קירקייס סנדלים
של עיר:
(דף י"ד ע"א) כל נוקם טעמו בני שחק טויה שם

השילוב. חילום שחיק טעניל אין וון השם הוא רק חקר
אחר הנוכלה בני השם אשר בין והודאת שחיק טעניל הוא
ממחל הנוכחיות רנוי זמר רוב חנויות אנדרגנוטם חתום

מורגב צוורדעסס כונו ציר דרש פשיח חנוכה'סס שחיק
טוויח ופי' שחיק עלמות וכן צפסיקתא דריב פסקא דצבי
ירמיי' (ק"ב ע"א) וזה עבד פלוני שחיק טוויח:
(ד"ה מיו ע"א) ר' גיטלס טוויחא. פונם גס צדנא' פ"ג

(שם) רבי חנינה הוא עבר על תרעי דיומחין בקרילתיה
הנאמר בשמחה בירושלמי ברכות פ"ג דף ו' ע"ג.

וְכִי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל הַזֶּה וְיִשְׁמַח בְּיָדְךָ וּבְיָדֵינוּ
(דף י"ז ע"א) אֲנִי וְשָׂרִי לִי קוֹמְדִיטִין. וּפָרָשׁ יוֹן חֲסוֹב
עַיִן קוֹמְדִין הוֹלֵלָה יוֹנִית וְדוֹנוֹת וְפִי

(דף כ"ה ע"א) וזה לנביא יחזקיה בנמשל שהיו משרצתין
בבתמה בשורות חילום ומלמדים הציור את

פ"י הפיוט בירושלמי קצת פז' תיב. חזק הוה לוי להציה
פ"י המרוך עיון במרוך השלם ערך שרנטי:
(דרך ש"ט ע"א) חסונה בקורפדי"ח כסרה. (וסרה כד חרב

אכל חן זה הוראת סונית והוא נולדן חז"ל
בצבלי חולין פ"ג ע"א ב"ה טכסרלים קורפדחי לפירש"י
טלסחא וע"ן צדק חסלם ערך קרפדחי:

(דף ל"ז ע"ב) הנה קונדיטיון ופרט ונעורז צבטנים
קיסר (גאדריחן):

הריפוס. הוא צירפנונו. ארבעות פה
(דף ט"ז ע"ד) וע"ז פ"ב (דף ט"ז ע"א) והעולה יוכיח ורעויות
ופ"י יין סדקה:
(י"ח) הנה פתחתי. עפרה ע"כ חסוד. חבל ע"כ

(דף מ' סע"ב) חין לי חלל הורגה בקרקסאים ובספינים
בגון חפיינות; ב"ח בספרה טוויי פ"ד

פרשה ג' והעיר צעל ערוך השלם צעיר קיפיות סה"ל
 וכל יונית והול דג שטני [קארפסען] וזות ר' בשטטה:
 (דף מ"א ע"א) כגון לקונית ואפוניס ואפוניס, ביה

(דף ט"ז ע"א) ר' תנחום בר ירמיה הוה בלשן כותב

צירושלמי גיטין פ"א (דף נ"ג וש"נ)
והוא בס' נקודות רחוק מלישורין י"ב נ"ל:
עליו לנזקתו צהדין דיוניסון דעצריא. (דף נ"א ע"ב)

דעברית. ראש הוועד נכנסה בירושלמי צרכות פ"ב (דף
א' ע"ג) ושבת פ"ג (דף ג' ע"א) והוראת הוועד כל

11220

(דף א' סוף ע"ב) לא בדא. מזה מורגלת בירושלמי
ופי לא חומר אז לא סבר:
(דף ב' ע"א) ר' שמעון בן לביזר חזיל לחד קרייה

דאזערין אהא קענען דערלייט נאכצוהאלטן
צופירשט קענען דערלייט וואס זיי האבן
לעבנסגוט געווען דא קענען זיי נאכצוהאלטן

בירושלמי כי ה' עסק בקרות התורה צדיקים וכלהיה
הליבור ידי חובתו וז' גים נולמד תיבוקת ע"ש:
(שם) חזיל לחדש נפילית. הציא בשם הרב הגדול הר"ר

צערליכער שטעלונג לעיר שכם ווקוס וואס שבת'ס
וכן רשומתי שגם צירושלנו ע"ז שם הוצא מפוליה והכוונה
לעיר שכם הנקראת באפוליה והיא קדושה להם גמ' שם

הכוחים. ובנודרש צוויר ק'פ כ'ג שבס בחר אפרים זמר
כפילין ועיין ערוך השלם ערך בפוליה:
(שם) לית אהון פלחין להטין טורא דרם לללנוייל דתחזותא.

דכתיב ויטעון לוהם יעקב תחת האלה עם שכם כו'.
ואת דצוי וייגור כוונן יונה ונחמדות להו דנקכון ליה
וקגדין קונוי. והצייל צסם הסוס' צמדדש ים שאול עין
הספוטני ויחד ה' ונאלף וסם מרדליוני צונו דחרני

ההענין יקבע בו' ונענם (זהם) הירושלמי צעיר דליל
ליסנא זינאו עכיל לא רשס כי הוא צחוק' חולין ו' ע"א
ד"ה צדאם הר גרוזים, והעדרש שהציל חכמי התוס' הוא
גרוז התא' חיה ו' (ע"פ צוהר שהגיל אהם הירושלמי

צבא פתח חזק יי ופס בנחש שחנה סוף הירושלמי
 נש"י. ולשם החוקי הניה צבא הנודד. כי גם הנודד
 צבא הוא חגדת חיי:
 (נחמה) נכדו ונצור לנחם בנחש. ונחש נכדו ונחש

וזהו נסדד להחלון המורד נוסדד פועליתכו ע"כ נעלם
ונוני כונתו. וזכרוננו ע"כ סס איתח נקדד נסדד
לחילו בנ"ח. ק" נשבים ונסדד לחלו הקולים. והנ"כ

והוא לפיכך כותב: "הוא שיש לו חלק בנתינת חסד וחסד זהו חסד המעלה וזהו חסד המעלה".

(שם) כד קליק דקליטום ונכבא להבא כ"ו. לא תיקון
מ"ז דקליטיומם ונכבא והיבא למבין בירושלמי
ע"ז סס והוא ונלך רומי בזמן ר' יודאם כפ"א:

(דף ד' ע"א) סימני שומע יולא יחידו צלילה קונדריקוס,
הנקרש בקוהו רוליקוס, נחצד ויה שומעים
לו קונדריקוס, וכחצ צפירושו קונדריקוס וולא יומה

מאזכרת ופירושה של המילה "מאזכרת" היא "מזכרת" או "מזכרת" (דף "מ"ב).

וירושלמי ר"ס פ"ז דגיטין ובנוקס קינדריקוס חגי' בירושלמי
הרוואוס קיטריכות ובגיטין קיטריקים. ובגורא צבלי חגיגה
ג' ע"ב הוצא יחיד צבליה חנוור גנדרפוס חסדיה. לכן כן י"ס

לחקן: צירושלואי וכתב הוואסטי קנדרפיק צב- חולני של שטות
ובשל חולני זה לן צבית הקצרות לובל צער וותים ונוסף
כוון כלב. וכן ויה שמונה לפנים הוואקע בקווחי כוליקוס
הם חני' הצהריות וצירושלואי וואו הצהריות חולני

כ"ה חנו' תרנ"ח: וזיכרון לזמני נסיון כשעמדו הנשים
לחורבן, והאוספי בערך בליקום הבית הידוע לנו ותחומות
וכה פ"י צליל חנה והוצרה עליו נורה לדורות וכוונת
לזמן הזה אחרת כלשהי נודע וידוע לחם דני אחד

ובן הוולף קונדיקוס וצפירוסו הובא קונדיקוס כלם
מיוסוס יולא בברכותיו כיון שחל צורחלוני מיוסוס

והוא נקרא "עליון ופני" רוח הדופקה בלב (נשאלתחלה) גיטין
עין ערוך השלם קדדיקוס, והנה שמוצא צירושלוני גיטין
סם המנוחם הוצא צוויכתי צמרד המנוחם ובתוך פ' בלי

עס קען זיך היינט נישט צופינען קיין וואס פאר א
 טישע גענוג בכלל עכיל אזל לא יתכן לפני עיני הוואהר
 ורחמי צדוקי הגנה ג' ע"כ ד"ה דרך שהציא צוריסלני
 ונחמונה ונחמד ונה שמתים לו תוציאות הוא צמח

ול"ל כעו שחזל לפנינו קודד"יקום וחסדק' עם הזי"א
הירושלמי וחסדויות צמיחם שים:

הערות מהרש"ב על ירושלמי חורין

השני לקצו לכלל העם, וכן נקרא ויום חנוין המצוין
והמחלשות שהם ללוד הכלל. וכן צעל ערוך השלם הביא
ונה שכתב הערוך פי' ויום חנוין וזלחין וכן הקרקע כגון
חנוי עבדא לכאורה לא יתכן לפי הירמיה הנזלה רק לפי
הענין, והנזלה כנו חנוי עבדא הביא רק ופני שגירת
הלכות דיומקין דעצמיה:

(דף ג' ע"א) חלי שכן חלין בטרומיה לפני הקציה:
כיה צירושלנו ונעשר שני פיה (דף נ"ו
ע"ד) ופי' בכה וצבילה:

א"א תלמודו לדקו דרבי הרב הופרש וזין ללמוד פי'
דחוק בהוספתה רק כנו שפי' הופרש, אבל חזנה
שאפיקולס פי' ג"כ בחגודה אחת כנו שפי' הר"ף וזין
לחצערב הענינים יחד:

(דף נ"ח ע"א) גדי ללי אשתבה באקטריי דגופתא.
כיה צירושלנו שקלים פי' (דף כ' ע"ג)
ובצבלי שקלים פירש' באקטריי בשוק דגופתא שם ונקום:

(דף ס' ע"א) וי' ליתרי וכתב הוא וי' קיאה שבנושנה
ע"כ. בגמרא שבת קביה פיה על קיאה
נפרשו לתרי וכתב המוספי בליד וצרי' וזין שש כנו
חזיב והוא נחבלין הקדמה ופני תריה ועשם שהם טושים
ע"כ צעריך השלם:

(דף נ"ח ע"ב) רבי יונה צולרייה, והוצא לנכון
צירושלנו צירובין פי' (דף כ' ע"ג) וכדריס פיה ה"א,
נזיר פי' (דף כ"ה ע"ג) והוא שיר בלרה:

א"א תלמודו: הרב הופרש בקפרי, ונזול לכל תורה
שצ"פ' נחלק בין וילת 'דרומי' לוילת 'דרומי' וזין
וכן עיקר:

(דף ס"א ע"א) היום רבי יוכי בי רבי פון בעבצרייה
חד לחלק. ונפרש בעבצרייה ונשום צריה
והביא גם פי' הר"ש בעבצרייה שם ונקום. כיה צהר"ש
תרונוות פי' וזין וחולין פי' ק"י ליג ולא כן דעת הר"ש
תרונוות שם ע"כ. ובעצרי הוא שם ונקום בגליל:

א"א תלמודו: הרב הופרש בקפרי, ונזול לכל תורה
שצ"פ' נחלק בין וילת 'דרומי' לוילת 'דרומי' וזין
וכן עיקר:

(דף ס"ד ע"ב) עוף גבינה נאכלין באפיקולסו' באפיקולס
כיה ג"ה הר"ף ג"כ ופי' צונולת ורש"י ז"ל גורם
באפיקולס ופי' דרך הפקר. והביא ג"כ בהוספתא תני ר"א
צרי לודק חוור העוף עולה עם הגבינה על השולחן
רבי פיקולס חוור ואינו נאכל, אחרים חוורים ונשנו
חף נאכל, ועל זה העיר לפי נעלה ונעל כל ספק שג"ה הר"ף

(דף ע"א ע"ב) וזון הקציה חרדון על חבינה וזל
נוונה חרדור. י' לתקן חרדון וביה
לנכון צירושלנו צרכות פי' (דף י"ב ע"ג) וכן צביר סוף
פ"פ' והוא וזן הלעטה וחבינה פי' בלי' וזין נחש וחרדור
הירמיה ג"כ הלעטה ע"ין ערוך השלם ערך חרדור:
(דף ע"ג ע"ב) גול ונעפרתו ונפרש בקופו. הנואמר
הזה הוא צירושלנו תרונוות פי' (דף נ"ד
ע"ד) והוראת ונעפרת הוא קודר שנועטף תלשם:

באפיקולס העוף חף נעלם צבלי' ונונו [והר"ף] שהוא
הנה ופירשו נאכלין צבית אפיקולס עכ"ל דבריו דחוקים
והנה הנואמר הוא צבדלי חולין קיד ע"כ עוף לגבינה
נאכלין באפיקולס והוצא בערוך צעריך אפיקולס אפיקולס
וכתב פי' ונלית ונעל ערוך השלם ונפרש התדבקות
והתקשרות ובהוספתא ז"ל העוף עולה עם הגבינה אפיקולס
(חוור) [אכל] חין נאכל אחרים חוורים ונשנו חף נאכל:
והנזלה חוור הוא צעטות. ורש"י צונוצור הביא עוף
וגבינה נאכלין באפיקולס חלל ג"ה הר"ף באפיקולס ופי'
באגודה וחזור אחד והביא ג"כ ונחוד נוסחת הר"ף כגון
נואמר התוספתא העוף עולה עם הגבינה על השלחן

(דף ע"ה ע"א) ר' יוכי צר חלפתא הוא ונחלך באקטרייה
צבילה. צירושלנו צרכות פי' (דף ו' ע"ג)
הג"ה הוא חתי באקטרייה צבילה והנזלה חוורית ופי' צביל צר:

באפיקולס חוור חף נעלם צבלי' ונונו [והר"ף] שהוא
הנה ופירשו נאכלין צבית אפיקולס עכ"ל דבריו דחוקים
והנה הנואמר הוא צבדלי חולין קיד ע"כ עוף לגבינה
נאכלין באפיקולס והוצא בערוך צעריך אפיקולס אפיקולס
וכתב פי' ונלית ונעל ערוך השלם ונפרש התדבקות
והתקשרות ובהוספתא ז"ל העוף עולה עם הגבינה אפיקולס
(חוור) [אכל] חין נאכל אחרים חוורים ונשנו חף נאכל:
והנזלה חוור הוא צעטות. ורש"י צונוצור הביא עוף
וגבינה נאכלין באפיקולס חלל ג"ה הר"ף באפיקולס ופי'
באגודה וחזור אחד והביא ג"כ ונחוד נוסחת הר"ף כגון
נואמר התוספתא העוף עולה עם הגבינה על השלחן

מסכת בבורות:

עם הנזלה תרגומיה חזנה ונוקבת לנזלה רק לנזעה
וליל תרגומיה ר' זעירא בליד פי' ר' זעירא וחבני
החוקי' שם הביא חר זעירא תרגומיה. ונעל ערוך השלם
נפרש הרובין ונלשון רוצח פי' גדול וכיון ר' יוחנן
זזה על שנואל ורש"י צב"ד פי' ט' גרים וזין נחש רוצח
תרגומיה י' ונפרשם גדולים חבני ישראל צלו שנה
ודרשו להם שאין לריבין להפרים וזין הכתוב שזענודו
הכותבים לדרוש להם ולחמץ דתן חקטי לתת להן ונעשרות
שזותיתין ואם היו ישראל ונפרשין ונעשרות היו לריבין
ליתן להם. וע"ין בערוך השלם הג"ה דופים צדלת וע"כ
ונה שכתב צזה וע"ין בערך וזין לד ק"ש שהלריך צזה
ויש לו עוד דברים צזה אבל פה קלר הנואמר ונעשרות:

(דף ג' ע"א) על כ"כ חלף פיקטין כתב צן לוי.
י' לתקן פיקטין וכן הנואמר הוא
צירושלנו קטחדרין פי' (דף י"ב ע"ג) וכן שג' פתקין
בתרי' והנזלה רונות ופי' כתב קטן. וכתבנומה הקדם
צונדור לוח כיה הג"ה פיקטין ע"כ הערה ק"ל וכן צהערה
קפיה הצחתי צירושלנו ונקטחדרין ע"כ:

(דף י"ח ע"ב) ונעשה צוקן של רחלים זקן ושערו
מדולדל. י' לתקן ונעשה צוקן של רחלים
כנו שהוא צונסנה צכוכות ליה ע"כ:

(דף ד' ע"א) אחי ליה הדא סלפתא. ונפרש צעוגל כל
צלי דג חיי סלחופית כל דג טהור ע"כ
כן הוא צירושלנו ע"כ פי' (דף ע"ג ע"א) והנזלה רונות
ופי' דג טנקרל כך:

(דף י"ח ע"ב) ונעשה צוקן של רחלים זקן ושערו
מדולדל. י' לתקן ונעשה צוקן של רחלים
כנו שהוא צונסנה צכוכות ליה ע"כ:

(דף י"ב ע"ב) חור ר' יוחנן רצותיו שצנולה היו
נפרשין תרונוות ונעשרות עד שצלו
הרובין וצטלן וזין חזין רובין תרגומיה. וכתב צפירוש
צני ר' חייא נקדחו כן חזנה כן צחולין כ' ע"כ וקצלי
הרובין לת תצותן פירש' העשרים צני ר' חייא כו
הוראת רציו נער וצנולה קובע ה' ע"כ שכן צצול קורין
לינוקא רציו והנואמר שצפירוש עד שצלו הרובין וצטלן
הוא צירושלנו חלה פיה ה"ד, והוצא צירושלנו צחוק' ע"כ
כ"ע ע"כ ד"ה צלר וכתבו ולא נודע פי' והנה צירושלנו

(שם) רחל קקדור כתב הנזלה רונות ופי' (שטאטקריכטער)
לא כן הוראת הנזלה צלר רק שטאטקריכטער ע"ין
ערוך השלם ערך קקדור:
(שם) נעל פזין. ונפרש סקין פופיות. חזנה כן הערוך
כתב פי' סקין צחתי פיות אבל חזיה שפי' רונות
כנו שפירשו שם וע"ין ערוך השלם ערך פזין:
(דף כ"ז ע"א) ונעשה צחל צכפר וזין. י' לתקן צכפר
וזין, ואזודות תכונת וזין ע"כ. ונעשה צחל צכפר
צפיקתא

(דף י"ב ע"ב) חור ר' יוחנן רצותיו שצנולה היו
נפרשין תרונוות ונעשרות עד שצלו
הרובין וצטלן וזין חזין רובין תרגומיה. וכתב צפירוש
צני ר' חייא נקדחו כן חזנה כן צחולין כ' ע"כ וקצלי
הרובין לת תצותן פירש' העשרים צני ר' חייא כו
הוראת רציו נער וצנולה קובע ה' ע"כ שכן צצול קורין
לינוקא רציו והנואמר שצפירוש עד שצלו הרובין וצטלן
הוא צירושלנו חלה פיה ה"ד, והוצא צירושלנו צחוק' ע"כ
כ"ע ע"כ ד"ה צלר וכתבו ולא נודע פי' והנה צירושלנו

הערות מהרש"ב על ירושלמי בכורות

בכורות כ"ה ע"א ירדן וילא ונוערת פנייה ונהלך בינה של סיכוי וצומח של טבריא וצמחיה הארץ דף ק"ז ע"ב הציח והיתה סנוך לטבריא ונתחלפה הארץ דף ק"ז ע"ב הציח לנזרה לוד צערך ט' שבות הכפר נחמיה וסנוך לו נוערה ונשם יולא הירדן והוא נוערה פנייה ונוערה ד' וילא וצומח שבה וחלי היתה ציר דן כ"ו ע"ב ערוך השלם ערך פנייה:

ומה שהוצא לפנינו צינור של קופני וצמורה צבלי שם צינור של ככבי. ה"נ: קופני הוא כ"ג החוספתא פ"ז דבכורות חלל יס לתקן קופני. ויש עוד ג' קופני כונו שחרה צירושלמי צ"ב פיה יס ודרוס ירשה יס זה חס של קופני ודרוס זה יונה של טבריא, ועיין בנפרש ט"ז נחזור כ"ד פ"ט וס' הג' יולא דקופני והעירות שם בהערה כ"ג, צירושלמי כללים ה"ד אשר נשם נוצע הנואמר לשו"ט הג' יולא דקופני והג' קופני או קופני הכל אחד כי חותיות צומח ונתחלפם והוא קלענאכאניעזע כסתי שעות לדרוס פנייה, ועיין ערוך השלם ערך יס שהלריך צ"ה ופ"ה ק"ל הנואמר (והשתרע):

(דף ל"ח ע"ב) דהני בתקיעתא דרב זה היום תחלת נעשך זכרון ליום ראשון כ"ו, כהנא בתקיעתא בקדר שחר הקיעת תשרית צענא הראשונה והוא חמה זכר ע"ב הנואמר נשתנה צירושלמי ר"ה פ"א ה"ז ועיין בקיע שם והנה גם בפסקתא דריב פסקא כ"ג ח"ה דתניא בתקיעתא דרב זה היום תחלת נעשך זכרון ליום ראשון וכו' והעירות שם בהערה כ"ג צ"ב צ"ב פכ"ט צירושלמי ע"ז פ"א ה"ז צירושלמי ר"ה פ"א ה"ז, והוא תפלת חמה זכר לנשך ר"ה וחיתית צ"ב שם כהנא פ"י צרכות שקידר שתקעו אל קדרין דהיינו ונלכות זכרונות שופרות. ועיין בק' רב פעלים להרמב"ם מזהירי אצרהם צ"ה הרי"א (ל' ק"ב) שהוציא את הפסקתא כונו שהיא מוצא בילקוט, כי הפסקתא דריב לא היתה לפניו. ועיין מה שכתבתי צומחצתי ירעות שלום (והארשא הרמב"ם) דף כ"ו:

(דף ל"ח ע"א) לכשיגיע הגליות לעורו אונתה, עיין בפתור ופרח בקונטרס הקיני השגות ח"ה:

(דף מ' ע"א) צריה כל צלי עולם עוצרין לפניו ככני נורון, וזה הדון ככני נורון, רבי אחאי אומר כהדון דירין דחיתא, ורצון אצורין כהדא צומחצומין ונפרש דירין וחיתא דיר של לאן, במגנצין ה"ג כלגיונים ור"ה לומר כחיות של צ"ה דוד שהוציא סיקר בקקירה אחת חס בולם כך הקציה סיקר חבל בקקירה אחת לא העיר כי הנואמר הוא צירושלמי ר"ה פ"א ה"ג וס' חיתא ר' יוחנן אומר כהדון דירין (יונא דחיתא ליתא חס) ונפרש הרב צעל קיע כהדון דירין כהדון ככנים כ"ו ועל נולת צומחצומין נפרש צדוק וכהנא פ"י הוא נוקם ל' ואין שנים יבולס לילך זה צ"ד זה, וגם פ"י הרב פ"ו נדחק ואלד ע"ב, וגם הרב צעל ערוך השלם ד"ה לפרש על פ"י לטון יוני ופ"י חבל ונצעים צלצעה אחת ע"ב (ח"ה תלמוד הרב הנופרש: כל הפ"י דחוקין והעירק כונו שפ"י מורד והיא רחא גם צירושלמי חס):

בפסקתא דריב פסקא ויהי צלח הערה רע"ד ושם הארכתי:

(דף כ"ד ע"א) שלח גתן ונחפיק לרשצ"ל כל הנואמר עד קופי מולא צירושלמי קנהדרין רפ"ז (דף י"ט ע"ד) וכן צירושלמי הוריות רפ"ג (דף ע"ז ע"א) ושם הוא לענין אחר, והוראה גתן צלשון דרומי וסרתים וצירושלמי הוריות שלח גתן צ"ל גותין:

(שם) ערק להדא ונגדלל ונפרש ערק לנגדל, חולם צלחית הוראה ונגדלל שם נוקם והיתה קרובה לעיר בית לחם: (שם) ואלת דערן להדא כפר חטייל, יס לתקן כפר חטייל כונו שהוא לנכון צירושלמי קנהדרין שם והוריות שם ונואמר צדצ"ל בפסקתא דריב פסקא ח"ה קרצני הערה ל"ג העירות שם הכפר זכר צמחיה ח' ע"ב ר' יעקב ח"ס כפר חטייל ועל תבולות הארץ (ל' ל"ט ע"ב) כהנא לערב טבריא נוטה ונשם לפניה צערך צ"י שעות הכפר חטייל:

(שם) ולא כל דרגון דידה, צירושלמי הוריות שם הוא וכל דרגון דידה ל"ל דרגון כונו שהוא צירושלמי קנהדרין וזה שנופרש פול"י שלו לא יפה כוון רק הפ"י צ"ל גודד צעלי ונלחמה:

(דף כ"ה ע"ב) חוטמו קולד ונפרש קולד חלום ציורא כאלו קלדו צדחתי, רש"י בכורות ו"ג ע"ב ונפרש קולד רמ"י שקל צלחית, והערוך צערך קלד כהנא פ"י חוטמו קולד ככיוון ראש חוטמו לנעלה. (שם) חוטמו נוטף ונפרש חלוד ציורא, רש"י ונפרש צמורה בכורות שם חלוד והלוי ונלחמה ונשפחו וזה שכתב ונראה יורה דפ"י נוטף למה תמיד, כן הוא גם דעת הערוך צערך ט"ף שהוא ונענין נוטף שהוראה חלמה:

(דף כ"ו ע"א) כבי שונא, הביא פ"י הרמב"ם שנופרש שובלי השונא וירח כ"ו, הוא צעננה בכורות ו"ג ע"ב ע"ב וזה"ל לו להציח דברי חז"ל צצצלי בכורות ו"ד ע"א כבי שונא, חני רב יוסף כבי שונא, חלל הערוך ערך ק"ו גורם חני רב יוסף כבי שונא וכהנא פ"י שחיו יכול להקחכל צעננה, ולדעת צעל ערוך השלם כיוון הג' כבי שונא כי להוציא יס שתי הוראה דבר והפכו הוראה אחת רוחה והוראה שניה עור, ורבי יוסף צמר לשון הנושנה וכהנא כבי שונא ר"ל ענינו ג"כ הפכו עור וני שיעורו השונא, ובהוספתא בכורות רפ"ה ונפרש ח"ה הוא כבי שונא שהוראה חס החדר ואת העלים כאחד: (שם) והוציאו, צעננה בכורות שם חיתא והוציאו וצעננה צעננות הג' וצדוק וכהנא הרע"ב זה שנים דוק צל"ר שנים כ"ו, והוא לשון הערוך, ועיין צמורה צבלי בכורות ו"ד ע"א שנופרש הוראה הנולה ועיין בהוספתא ר"ס פ"ה דבכורות ועיין ערוך השלם ערך צדוק:

(דף ל"ח ע"א) כפר עותני, כ"ה בהוספתא בכורות רפ"ז וכן הוצא צירושלמי צ"ו ק"ף פ"ו (דף י"ח ע"ג):

(שם) חני ר' חייא נהר הוצא ונוערת פנייה ונעיר צינור ושל קופני ושל טבריא, צמורה צבלי

הכל

היכי דלח כתיב חייסם פי' כנוו שפ
 כדפי' רפי' יום ויכליתין דים' וכו'
 כדפי' ויחםס ויחםס חיליה כגון מוורס
 ויחםס חיליה כגון מוורס ויחםס חיליה
 חיליה דויתחיתן קרי' למוורס שמועס
 ותחם דחוספתא קיל כיון דחיליה
 חיליה
ברם כגון דוור. סא דחולרין רב
 צפנים ויורד י"ל ויחםס דוור
 דלחור כותי כגון (אף) כן צפירות
 חםס קחם ויחםס חיליה כדפי' וכו'
 דחוספתא חיליה כגון מוורס
 דקסא פי' חיליה חיליה ויחםס חיליה
 חיליה חיליה חיליה חיליה חיליה
 חיליה חיליה חיליה חיליה חיליה
 חיליה חיליה חיליה חיליה חיליה

חולין

7

[illegible]

חולין

[illegible]

ונשחיתו א"כ איך יפרנס הא"י ישראל ונוער דקתני ר"ח :
בבר איתמר. ואפילו ע"ז ושנעין וזה דנוער לערלות
לא הוי ונוער לשחיטה : במומר לע"ז. וכדרי ענן בצצלי דק"ל
ונוער לע"ז לא הוי ונוער לכל התורה כולה : התיבון
איך יתכן לומר כן : חומר ע"ז.

וצצלי חנוורה ע"ז שכל הכופר בה
כנוודה צכל התורה כולה : חזין
מהמומר. ונקצלים קרצנות ונפסעי
ישראל חזין ונוער לע"ז וכלל שנה
צפרה קול : לא כוף דבר. לא תנוע
דוקא ונוער לדבר אחר אכל ונוער
לשחיטה כיון דדש בה התורה דנוי
ל"ה : ואפילו לא ברם. כנויבין דצידו
לנויב כל חתי : לא שציק התורה וצדו
חל חסכון : טרחא יתירחא. ח"ס
הנה לא שציק התורה ואכל
איכורא י"ל רק היכא שנויבין לפניו
שחיחיות של שציק ויתיר ודלי
לא יאכל האיקור אכל דאנן חצירין
דלף היכא דליכא ערסא קלת דהיינו
לשחוט ולצדוק הקנינים חש"כ
חונ"י דלא שציק התורה ולחבי
פרק ח"כ דנוער חונ"י טרם ודלי
יצדוק גם חסכון. ונשני דטרסא קלה
כנוי שחיטה ודלי נוער כדי לאכול
היכר אכל צדיקת כסין שח"ס לא
יונלחא יפה לר"ך להטריח להשחוט
טרסא כזה ודלי לא נוער : המבעט
במצוה. חסיוקס הכופר צתורה
ונש ונש"ל להכע" וכן הוא צרונ"ס
(פ"ד ונח"ל שחיטה ח"ד) : בתחילה
לכחחלה ודלי חין ונויבין חותו
לשחוט חפ"י צדיקת כסין וחאריס
רואין חותורוק דציעד פליגי. וגיב
נח"ן דנוכסיר דיעד צחאריס רואין
חותה לא קון כנויב צרצ"ל : חמין
ר"ס פ"ג דנח"ס : שחיטתן בשרה
אפילו לכחח"ל ונקיט שחטו דיע"ב
ונשום טווא לכחח"ל לא : ותיבן.
צצרי"ת דקפרא ר"ס ויקרא : אלא
בכהן. ככל צנודות חלין כסריס
חלל צכהניס : וכי מנין באת. חולין
יעלה על הדעת לומר דשחיטה צצרי"ת
כסין נח"ל קל וחסה וצניך דשולל
כל ז' ? היינו דוקא : דדבר המובה
דהיינו ונקצ' הדס לזרקו לנזח :
בשחיטה חולין : מה דעתך. דתנע
לך ה"ל פשיטא חו"ל ונקדשין ונשני
ד"ס ונקס להקטק ולומר דדוקא
גבי קדשים דליכא זריזות או שכתות
זריז' ותר אושכחתי זריזין להשגיח
ונש"כ חולין : לא דר' בון פליג.
על ר' זעירא וק"ל דליקן
שוחטות אלא דהוא נקטק דצד
ושנא צחולין י"ל לחוש ציור
צבורא דלא מיכלין. וקס"ד דה"ס
חין אלו רואין שום שוחטות ואם
שחטו אלו רואין שה"צ צור לא אכלו
ונשחיתו

חמין ציבורא דלא מיכלין רבי יצחק בריה דרבי חייא הפרוי רבי אבון
בשראל עונד ע"ז וצדיקת כסין כשר. אכל נעלה הוא ונעל כל
לפני הרשע"א דתה"צ הניח לחיות לשחיטה ולא זכר היר' וחין לתנוע ע"ז גס שאל קדרי חירושלני היו ציונים הסם חזון יקר
ועפ"י ד"ב לא ה"ל חס רק קונטרסים ונפחריס :

מומר לתחצון. וצצלי חונר רצא ונוער לאכול נבלות
לתיאצון והיינו כר' חילא הכא ודעת הרמב"ם דלא
שני צין ונוער לדבר אחר לננוער לנבלות והא דקאנור רצא ונוער
לאכול נבלות כח דתורה קנוי"ל דאש"י ונוער לאותו דבר עלונו
כצדקו לו כסין ונוער לאכול

מומר לערלות לא הוי מומר לשחיטה.
אלא כן אנן קיימין במומר לע"ז התיבון הא
רבנן דתמן אמרין חטור ע"ז ככל התורה
בולה ותני רבי הושעיה בן חזין מהמומר
לע"ז ולחלל שבת. אלא כן אנן קיימין
בעבריינן לשחיט' לתאכנו דבי סליק ועירא
להכא אמר רבי זריקין מטי בה בשם רב
מומר לדבר מן התורה לתאכנו ישראל
כשר בודק לו כסין ונותן לו ומותר לאכול
משחיטתו ואמר רבי חילא לא סוף דבר
מומר לדבר אחד אלא אף עבריינן
לשחיטה כן מאי טעמא כל לתאכנו
לא שבקי' היתרא למיכל איסורא. רבי
יוסי בי רבי בון בעי אי לא שבקי'
היתרא למה לי בודק לו כסין אפי' לא
ברם. טרחא יתירחא לא טרם. הר"א
דק"ל עבריינן לתאכנו ברם המבעט
במצוה הרי הוא כישראל שנשתמה
עד כדון בתחילה דשעבר אתפלגון ר'
לעזר ור' אבהו חד אמר 'ישרא' שנשתמד
הרי הוא כנוי וחורנא אמר בתחילה ברם
דשעבר בשישראל כשר עומד עליו
מותר : תמן תנינן כל הפסולין ששחטו
שחיטתן כשרה שהשחיטה כשרה בורים
בגשים בעבדים ובטמאים. ותני כן ושחט
מגיד שהשחיטה כשרה בורים בגשים
בעבדים ובטמאים ואפילו בקדשי קדשי'
ובלכד שלא יהו טמאים נוגעים בבשר.
אי אינו אלא ככהן וכי מנין באת שנאמר
'ואתה ובניך אתך תשמרו את כהונתכם
לדבר המזבח אתה אומר לדבר המזבח
אי אינו אלא לשחיטה כשהוא אומר
'הקריבו בני אהרן הכהנים מבן ואילך'
מצות כהונה אבל שחיטה כשרה בכל
אדם. ר' בון בר חייא בעא קומי דרבי
ועירא אשה מה היא בשחיטה. אמר ליה
מה דעתך. קדשים היא שוחטת חולין
מכעילך אמר ליה שנייא כהונה דזריות
יתירא אית בהו אמר רבי חנני קומי דר'
יוסי לא דרבי בון פליג אלא כאניש
דשמע מיליה ומקשה. אתא עובדא קומי
רבי יהושע בן לוי ואמר צא וראה האידך
הציבור נוהג. רבי אבון בשם ר' יהושע
בן לוי ולא דבר הלכה זו אלא כל הלכה
שהיא רופפת בבית דין ואי את יודע
מה טובה צא וראה האידך הציבור נוהג
ונהוג ואנן חמין נשיי דלא שוחטין ואנן
מדתו

מדתו
לפני הרשע"א דתה"צ הניח לחיות לשחיטה ולא זכר היר' וחין לתנוע ע"ז גס שאל קדרי חירושלני היו ציונים הסם חזון יקר
ועפ"י ד"ב לא ה"ל חס רק קונטרסים ונפחריס :

בשעבר לתפלגון ר"ל וכו'.
הנה קוד ה' ליראיו דצנוער
לחכמים הוא ונחלוקת צין חסיוקס
החוק' והרמב"ם והר"א ש פסקו דהרי
הוא כגוי והרשע"א אכל לפי הנראה לא היה
לפני הרשע"א דתה"צ הניח לחיות לשחיטה ולא זכר היר' וחין לתנוע ע"ז גס שאל קדרי חירושלני היו ציונים הסם חזון יקר
ועפ"י ד"ב לא ה"ל חס רק קונטרסים ונפחריס :

בא וראה האידך הציבור נוהג. (והיר' דהכא נוצע שיטה צעל הלכות ח"י דקשים לא שחטו ולא נזד הדין רק נשני שדעתן
ב 2 (ירושלמי עם פ"י חשק שלמה)

הגליל

בצבלי חלל צללר דוכתי צירובלני גרסי דכתיב זה דיעצד? וי"ל דחרס שאינו שונע ואינו נודער דצהרונה שונע ודרשין תשנע חלון ויה שחהנוולא נפיק: מיט דר"י חפ" דיעצד חין תרונותו תרונות קתני גבי שונע ואינו כתיבת טעם הוא דשנע דר"י ואלו נוסד דכתיב שונע ד"ס לוי' נודער נודער ואינו שונע דיעצד, גבי שחיטה דחרס צלחריס דדוקא בק"ס קפיד רמנ"י ח"כ בדר"ה תיקתהם צכל לשון שחתה

שונע רק טעמי ונדרין קרל: והאנת למצותיו דצכל גלות לר"ך לחלון ונה שהח וולא נופי: דתני תוספת' תרונות ר"ס פ"א: ר"י אומר. חלונת' פליג דתני חרס צהרית' חנוסה דלס תרנו חין תרונותן תרונות וכולהו ילף ח"ס צירובלני וקרא, וקאלנר ר"י אשפי' דלכתחילה לא יתרום חלל חס תרונותו תרונות, והיינו כשנעשו ונוכחין על נחשבתו וקרא דלשר דצבו נונעט בכתחילה: והיו כל הטהרות, נעשים אפילו בכתחילה ויהיו נתינת הטהרות קול טפי וטהרות, לא נפליג כולי האי צין טהרות לתרונות וינא דכסיפ צשנעשו ונוכחין על נחשבתו תרונות דיעצד: משם ראה, צתויה חין טהרות דני כלל לתרונות דטהרות לא כתיב צהו נחשבה רק שחיטה וטנורו חס ונשנתי וגם חלי קרא לטיוולת הנוף הוא דלחל חלל כסנוכו וכלן חכמים גס על טהרות וטיוולת צבה, ואפילו לענין הכשר דצשנעו נחשבה כיון דלס כתיב נחשבה ונפירש ונהני כשנעשו ונוכחין על נחשבתו, ונאליס תרונות דנפירש צקרא ונחשב לכס תרונותם לא נהני חל חס נחשבתו טיכרת נחוד נעשו כיון דנחשבה ונפירש כתיב, ור"י ק"ל כיון שהכשר לר"ך נחשבה ל"ס טהרות ולי"ס תרונות: והא שחיט' קושית הוא דכתיב ונוי לא חתי"ח דלגבי שחיטה קו"ל דשחיטת חולין חליו לריכס נחשבה ככל כטהרות, ונאליס חרס חלל ונשני דהא דלחור דלס כר"י נוסד דקכ"י דהא דק"ל שחיטה חין לר"ך נחשבה דוקא צבר דעת ד"ס לו נחשבה ונאליס וינל"ה דלס חס, חלל חרס דל"ס ליה דעת גלותא כדלחורין צירובלני יצעות פ"י נחשבה ונעכבה וכעין דלחור כל חרליו לצייל חין צילה נעכבת ולפ"י כתיב ודלי חתי"ח חלל לא כר"י: אפילו ר"י אשפי' דטהרות ודליו ונהנין דלס כר"י חלל הכא חלף ר"י נורה נעשנול דלעיל: תני תוספתא ס', ורשביא היינו חיק וקו"ל דחרס שצברו צו חכמים צונשנתי היינו דוקא ונל"ה: זה הוא אילם, דלכתחילה לא יתרום נעשם שאינו יכול לר"ך וכן חרס שאינו דתני הכא חלל כל שהוא עובד דצירובלני לטעות ואדם ש"ס צו דעת נעט לא יעשה זאת ח"י טעות: ויטורקוס. ונל"ה ויכית ונשנבה וטהרונה שר וחכמו ודרכו ל"ל צלילה צעניס ונדיס וצצצלי גנדריוס חלון, ופ"י רש"י שחוק לשלוח לויר נפטי חסום: ממחיר לרשדים, שלל לכס ע"ז רק כדי שחכר' עליו רוח טיוול' כדלחור' צצצלי: כוליוסם ל"ל צעל נחשבות וכולן ון חותיו וצלע"ז (צערטרייטע): מודריסום, חולת חרלס, והוא חולה רק לעתים רחוק' סתבר הא דר"י, דלפ"י צלחת ונחן קני כיון דעצד דר"ך טעות כדלחור' צצצלי, ולא כר"י דלחור עד שיהי כולן צו: ובלבד. חלל צלח חפ"י ר"י נורה ש"י צוה שהוא טעות גדול כדנפירש, והיינו כ"ל דה"ק וצצצד צונלצד לר"ך שחיס ג"כ חד ונהני דכיון דלפ"י טעות שצבוים חין עובד כן ודלי חולה קודריקוס הוא סנצצלי, חנוות ונקרה חול: דתני ר"י אומר. תוספתא ס', ויה חלף בכתחילה חלל דר"י וינ"י צכל קטן חפ"י לא הגיש לחינד נקט תרונותו תרנו דיעצד, חלונת דצשנלציר עוני' ע"ג ווקי" תרונותו תרנו וצשהגיש לחינד חפ"י בכתחילה: לקולם, חפ"י אציו עונד ע"י וכן הכא חלף שחריס רולין חותו חין שחיטתו שחיטה חלל דצירע ללחן חלף דיוונוס' צלחרי' רולין חותו דיעצד שחיטתו כסרה, ולכן: אמר רבי חסיה, דקוני

המצות, מאי טעמא דר"י והאנת למצותי' ישמעו אנד מה שפ"ך מדבר, מאן תנא חרש לא כרבי יודה, דתני רבי יהודה אומר חרש שתרם תרומתו תרומה אמר רבי יהודה מעשה בבניו של ר' יוחנן בן גדנודא שהיו חרשים והיו כל טהרות שבידושלים נעשים על גבן אמרו לו משם ראה טהרות אין צריכות מחשבה ונעשות על גבי חרש שישוה וקטן תרומה צריכה מחשבה, והא שחיטה אינו צריכה אין מחשבה פוסלת בו, את שאין בו מחשבה מחשבה פוסלת בו ה"י מאן תנא חרש דלא כרבי יהודה, אפילו ר' יודה מודה בד: תני רבן שמעון בן גמליאל אומר אי זה הוא חרש כל שחיה חרש מתחילתו אבל פיקח ונתחרש הוא תורם והן מקיימין על ידו שומע ואינו מדבר זה הוא אילם מדבר ואינו שומע זה הוא חרש זה וזה הרי הוא בפיקח לבד דבר, אי זה הוא סימני שומע היוצא יחודי כלילה הלן בבית הקברות המקרא, כסותו והמאבד מה שנותרים לו אמר ר' הונא ובלבד שיהי כולן בו דל כן אני אומר יוצא כלילה קונדריקוס לן בבית הקברות מקטיר לשרים המקרא כסותו כוליקוס מאבד מה שנותרים לו קונדריקוס ר' יוחנן אמר אפילו באחת, אמר ר' אבון מסתבר הא דר' יוחנן ובלבד מאבד מה שנותרים לו דאפילו שומע שבשומים אינו מאבד מה שנותרים לו פעמים שומע פעמים חלים כל זמן שהוא שומע הרי הוא כשומע לבד דבר חלים הרי הוא בפיקח לבד דבר, מאן תנא קטן דלא כרבי יהודה דתני רבי יהודה אומר קטן שהניחו אביו במקשה הוא תורם ואביו ק"י על ידו תרומתו תרומה, הי"מ תיה כרבי מאיר דתני רבי מאיר אומר לעולם אין תרומתו תרומה עד שהביא שתי שערות, כמה דמר תמן אין תרומתו תרומה אף הכא אין שחיטתו שחיטה עד שהביא שתי שערות, אמר רבי חזקיה לית כן קטן שגורתא דלישנא דהוא

שונע הצרכה: רבא דבר, חלל לא היכי דעין הצרכה: היוצא יחודי ולאו דוקא הכי דתני הכא חלל כל שהוא עובד דצירובלני לטעות ואדם ש"ס צו דעת נעט לא יעשה זאת ח"י טעות: ויטורקוס. ונל"ה ויכית ונשנבה וטהרונה שר וחכמו ודרכו ל"ל צלילה צעניס ונדיס וצצצלי גנדריוס חלון, ופ"י רש"י שחוק לשלוח לויר נפטי חסום: ממחיר לרשדים, שלל לכס ע"ז רק כדי שחכר' עליו רוח טיוול' כדלחור' צצצלי: כוליוסם ל"ל צעל נחשבות וכולן ון חותיו וצלע"ז (צערטרייטע): מודריסום, חולת חרלס, והוא חולה רק לעתים רחוק' סתבר הא דר"י, דלפ"י צלחת ונחן קני כיון דעצד דר"ך טעות כדלחור' צצצלי, ולא כר"י דלחור עד שיהי כולן צו: ובלבד. חלל צלח חפ"י ר"י נורה ש"י צוה שהוא טעות גדול כדנפירש, והיינו כ"ל דה"ק וצצצד צונלצד לר"ך שחיס ג"כ חד ונהני דכיון דלפ"י טעות שצבוים חין עובד כן ודלי חולה קודריקוס הוא סנצצלי, חנוות ונקרה חול: דתני ר"י אומר. תוספתא ס', ויה חלף בכתחילה חלל דר"י וינ"י צכל קטן חפ"י לא הגיש לחינד נקט תרונותו תרנו דיעצד, חלונת דצשנלציר עוני' ע"ג ווקי" תרונותו תרנו וצשהגיש לחינד חפ"י בכתחילה: לקולם, חפ"י אציו עונד ע"י וכן הכא חלף שחריס רולין חותו חין שחיטתו שחיטה חלל דצירע ללחן חלף דיוונוס' צלחרי' רולין חותו דיעצד שחיטתו כסרה, ולכן: אמר רבי חסיה, דקוני

הכל שוחטין

פרט ראשון

חולין

שפיר ונותרת, וליחא בירושלמי בכוונה דוכתא דלא קפיד רק חליטנא:

הרבה ב': הוינן חורין לוק בשר זחאי נתיים וטעמא דהיי חורין הכי הוא לו נשום דהיי נתינתן דלא

דחור קחם ונחשבות כחיי לוי' ונחשבות כן, לו נשום הא דלקונן השוחט לרפואה לאכילה

עבדים חף דלא הוי נבלה חקירה בהנאה קניול דלא דנוי דהתם

הדרגה חכי דהשחיטה לא הוי שחיטה ונותרת בהנאה כדמתי

התם בקופא: ויחא ויט לא קתי ונפירם זחאי נתיים, הי

ונתינתן חפ' זחאי נתיים ננו? נשום דליכא דלקור בהנאה

ואפסי נבלה לא חיות, ונבלה דהויה הוא רבוחא טפי ולפסק

דנשים וייתי הסוקפתא הכי לפרוסא הקיד וכונו שפרטנו:

ברא: חתי ונצטל פריך וליחא דילונא ויין חול, והוא

קושא על ונתינתן דקפסק ודמי נבלה חין זחאי נתיים לא, חלל

בירושלמי לפי הנראה לא חק לקושא זו כונו שפרטנו דמיידי

בירושלמי שחין ויין ולפ' הקוסא רק על הכריתא דנולל צדיתו

ולא ידעינן וי שחטו חכ' יחוש סנא ויין חול וכן עיקר:

קבין לאכילת עבדים ולאכילת כלבים אפי' בהנאה השוחט ונתבלה בידו הנותר

והמעקר ושחיטת נכרי מותר בהנאה בשר שנמצא ביד עבדים מותר

בהנאה ביד מין אסור בהנאה הוצא מבית מין הזכר וזחאי מתי' מפני

שאמרו שחיטתן ופתן פת כותי יין יין נסך פירותיהן טבלין ספריתן

ספרי קוסמין ובניהן אין לוקחין מהן ואין נושאין מהן ואין נותנין להן

ואין מלמדין את בניהן אומנות ואין מתרפאין מהן לא ריפוי ממון ולא

ריפוי נפשות מעשה ברבי אליעזר בן דמה שהבישו נחש ונכנס יעקב

איש כפר עכסנאי לרפאותו ולא הניחו ר' ישמעאל אמר ליה אי אתה

רשאי בן דמה אמר ליה אני אביא לך ראיה שמתר לרפאנו ולא חספסי

לחביא ראיה עד שמת ואפטר עליו ר' ישמעאל אשרד בן דמה שיצא

בשלום מן העולם ולא פרצת גדרן של חכמים שכל הפורין גדרן של

חכמים סוף פורענות בא עליו שנאמר ופורין גדר ישכנו נחש ומה הוי

ליה למימר אשר יעשה אותם האדם וחי בהם: כמה אנן קיימין אי במין

אפילו בשר זחאי מתיים הוי אלא בן אנן קיימין כנוי סתם אי כנוי

סתם ברא תני בשר שנמצא ביד גוי מותר בהנייא אמר רבי יוסי תמן אמרין

אין גוי מין רבי יודן במשך יוסי אף תימר יש גוי מין, רובן אינן מינין

יומרא יח

שפיר ונותרת, וליחא בירושלמי בכוונה דוכתא דלא קפיד רק חליטנא:

הרבה ב': הוינן חורין לוק בשר זחאי נתיים וטעמא דהיי חורין הכי הוא לו נשום דהיי נתינתן דלא

דחור קחם ונחשבות כחיי לוי' ונחשבות כן, לו נשום הא דלקונן השוחט לרפואה לאכילה

עבדים חף דלא הוי נבלה חקירה בהנאה קניול דלא דנוי דהתם

הדרגה חכי דהשחיטה לא הוי שחיטה ונותרת בהנאה כדמתי

התם בקופא: ויחא ויט לא קתי ונפירם זחאי נתיים, הי

ונתינתן חפ' זחאי נתיים ננו? נשום דליכא דלקור בהנאה

ואפסי נבלה לא חיות, ונבלה דהויה הוא רבוחא טפי ולפסק

דנשים וייתי הסוקפתא הכי לפרוסא הקיד וכונו שפרטנו:

ברא: חתי ונצטל פריך וליחא דילונא ויין חול, והוא

קושא על ונתינתן דקפסק ודמי נבלה חין זחאי נתיים לא, חלל

בירושלמי לפי הנראה לא חק לקושא זו כונו שפרטנו דמיידי

בירושלמי שחין ויין ולפ' הקוסא רק על הכריתא דנולל צדיתו

ולא ידעינן וי שחטו חכ' יחוש סנא ויין חול וכן עיקר:

קבין לאכילת עבדים ולאכילת כלבים אפי' בהנאה השוחט ונתבלה בידו הנותר

והמעקר ושחיטת נכרי מותר בהנאה בשר שנמצא ביד עבדים מותר

בהנאה ביד מין אסור בהנאה הוצא מבית מין הזכר וזחאי מתי' מפני

שאמרו שחיטתן ופתן פת כותי יין יין נסך פירותיהן טבלין ספריתן

ספרי קוסמין ובניהן אין לוקחין מהן ואין נושאין מהן ואין נותנין להן

ואין מלמדין את בניהן אומנות ואין מתרפאין מהן לא ריפוי ממון ולא

ריפוי נפשות מעשה ברבי אליעזר בן דמה שהבישו נחש ונכנס יעקב

איש כפר עכסנאי לרפאותו ולא הניחו ר' ישמעאל אמר ליה אי אתה

רשאי בן דמה אמר ליה אני אביא לך ראיה שמתר לרפאנו ולא חספסי

לחביא ראיה עד שמת ואפטר עליו ר' ישמעאל אשרד בן דמה שיצא

בשלום מן העולם ולא פרצת גדרן של חכמים שכל הפורין גדרן של

חכמים סוף פורענות בא עליו שנאמר ופורין גדר ישכנו נחש ומה הוי

ליה למימר אשר יעשה אותם האדם וחי בהם: כמה אנן קיימין אי במין

אפילו בשר זחאי מתיים הוי אלא בן אנן קיימין כנוי סתם אי כנוי

סתם ברא תני בשר שנמצא ביד גוי מותר בהנייא אמר רבי יוסי תמן אמרין

אין גוי מין רבי יודן במשך יוסי אף תימר יש גוי מין, רובן אינן מינין

יומרא יח

הגירסא 'שקולה' היא דנאונה בן דלון שחיטה כדלוי ואפי' של נכרי נבלה ולכן נחלו ונסדרי חושבים צד' הגי'

וגרין נבלה ונשטנא צונסא, וקיל דנועטני ננו נבלה חין זיו לא: תני בחוקי פי' ונשטנא צונסילתן צבלי פיה וצונסא

דוכתא וסכא הגי' חקרה ולי' כנוי שחוט צבלי, וזוהי חולין צונסא, וטעמא דרי' דנותר, ולא פליג בקיפא השוחט

לרפואה וכו' דקיל דידע שחוט טרפה לאו שחיטה הוא כלל והיי' שחיטה ונתבלה בידו ונתיים רלו צבלי ליוור

דלף וידי נבלה לא נפקא: ביד עבדים, שאינו חלוק רק ונחג צונסיו צידה, ויין היינו חלוק צונסיו כנוי ספי'

הרננים צפירוסו לנשנה שחוט שיש כח בהחולות לעשות נפלות עיי' שפדנא וצונסא ונחשבות ונחשבות ונחשבות ונחשבות

רק שפיד חותו הסוככים והחולות כפי ונחשבות ונחשבות ונחשבות ונחשבות ונחשבות ונחשבות ונחשבות ונחשבות

וקניול דלפי' נולל ביד לא חייסין לתקנות עיי': הוצא מבית מין, פירושא ויט ציד ויין חקור שכל היולל ונתיים

עין חין צד' זחאי נתיים: חוג חין לוקחין חותן חין נשאים ונחש, ולי' שחוק לתת צחי להם וליקח בהם

לכנו ספרי קוסמין, נולל הצעל וכו' חורין צניסין (ויהי) קית שבהנה ויין יסדף: ואפטר עלי', חורר זה השבח עליו

לדריקס חין הקציה ונצול תקלה עיי' דלפי' ח' פין הגדר ונחשבה קוף הפורענות לכל עליו: ומה חיי' ל' למימר.

הח חפי' זחאי נתיים ננוי הוי: ברא דמתי, חלף חותא חל דקתי בשר שנולל ציד גוי נותר בהנאה בשלול

ונתינתן י"ל דירעינן צו שאינו ויין, חלל צדיתא דמתי, בשר שנולל ציד גוי יחוש דילונא ויין חול, וביט ננוי

דירעינן חותו דילונא שחט גוי חחר ויין חול: אין גוי מין, וכן חורין צבלי חין עינין צונסות וסא דקלוגר צבלייתא

יין

ע"ן 3333 ולדעת הרמב"ם ה"ח
 וא"ל ובהחלטה אקור לשחוט צבאין
 דקיינו בקריבנה, והא דקאמר
 ב"ש לא צנוקבנד דאקור לשחוט
 היינו חפ"י צנוקבנד אקור וכן הו"א
 דעת הרשב"א והר"ן, אונם הרמ"ם
 והעור ק"ל דהיינו וותר לבחילה
 קאלנד וביח"ד דאקור היינו מני
 רק לבחילה ונשא"ל דציענד
 וותר ולפ"י ל"ב 3333 על וזה
 דוותר וותן עטם "נקלכל הו"א"
 דודאי ונשוש דלנבחהיה היינו
 צענוא בשוטה הרמ"ם וטעמו,
 ועל וזה דאקור וותן עטם
 "נקלכל הו"א" ופי' דלפי כן אקור
 חפ"י דיענד כפ"ט הרמב"ם
 ופי'

לבנה ושחט צה : ונדרש
 טירובאלי דחזין דמיייל
 כחן וקבין סלכנה ונשונות
 דאקור צ"ח ניח נח חל דקלור
 ר"ח חנר שנוול צצכלי "לינן סקין
 ושחט צה" ולא קלור שחוט
 בסקין ונלכנה (וכן הוה צאנה
 צטור) דחל לינח לינן סקין
 י"ל סלכנה בכוונה לנענן הוחר
 דשחטין צ"ח חסור ונשלין
 ונלכנה פ' דחצרני וילתח ושחט
 צה, דר"י חנר שנוול חנר
 לריו צה חל דשחט בסקין
 ש"ל צה חל חלר ככלנה
 צחל ונשונות דאקור וקלור
 ר"י לינן סקין ונשונות דצ"י
 ושחט צה, חלל דקס לי דדיק
 סקין ונלכנה היכי ונשכח
 לילכל לנינר דדק ואח"כ
 ליננה דודלי חייסין דצהדי
 ליננה ציפוס, ונצור היל ונלכנה
 ודלי חל צלדוק צאשרד ואלופרס
 ובי מונל דדקס חר שחטה
 ואח"כ שכל שחטה דלל דק
 סקין קורס היל דינר ונינ
 מילל צחצח ונלכנה דצדי

[illegible]

ת וקשה על הר"י שהציח ילפותא
אחרת

חולין

הוא נשאל על ידי המלך: "מה עשה לך
זה?" והוא ענה: "הוא היה חכם
והוא היה נאמן".

קחם ונסנה כר"ו: הותרו השבתות. דכל אחד יאמר דבשוגג עשה: ותני ר"ח בן. דחייסין להכי לאקרו כל הסוכה כדי להנדיקן לא יוכלו לונור שוגגין היינו ונשני דלשכל בשבת ולונור שוגג לא נחשדו ולא קנסן דנולתא דלא שכיחא הוא: דחפתי לאחריהם לעולם ונחיתין כר"י ואפ"ה לא לריבין להגיה הנסנה חפשי שאלו עשה כן צנוזד וכו' דשחיתתו כשרה דקאנור לאחריהם הוא וכדרי' דלונור צנוזד לא יאכל הוא אכל לאחריהם שרי: ותני בן. לפי השקפה הראשונה היו קיימתה דלר' קינן דנחיתין בשוגג, וא"כ ויט נטר השקס עד הכא אכל ודלי דלרבי יוסי צסס כהנא קאי ורמי בן נפוס דפליג ר"י גס צסוט וק"ל דבשוגג יאכל הוא ולאחריהם צנוזלי שבת וצנוזד הוא לא יאכל צנוזלות ולאחריהם שרי: אית תניינא: קהנא שוגג יאכל ולא "לנוזלי שבת" ככריתתא דלעיל, ונפרס דר"ו הוא ונוזר חק צו ציוס ולא יאכל דקאנור היינו כני לצו ציוס ולעצב שרי, וכריתתא דלעיל כר"י דהוא ולאחריהם לעצב שרי וצנוזד הוא לא יאכל צנוזלות ולאחריהם שרי צכדי טעמא: המבשל לחולה בשבת. הירושלמי חנוני' ונאל, וי"ל דה"פ דהנס קחם חולה דניידי צו השקס הוא שנחלה היום צסנת דנחיתין ויולתא טפי שסוכה לשחוט או צסכל צסנת ונשני לא ונצני ליה צסחט צסנת דודלי חסור לאחריהם ונשס ונוקלה אכל צנוזכל דליכא חסור ונוקלה כדאנורין צצצלי דחוי צכוס ונצני בן. ונחוי לאחריהם ויקוד צני צו ה"א ח' צנת הותרה לחולה והותר לחולה לאכול דצר הנאקר והותר להנצכל צסכל עצורה וליכא חסור כלל, או דילולא דחיה אכל וי"ו לאחריהם חסורא הוא, וקאנור דלר"ו דקאנור דלפי ציסל צסוג ליכא חסורא לא גרע ונשוג ונוזר לאחר אפי צו ציוס, אכל או קצר כר"י דק"ל דשוגג חסורא ליכא ונצני בן

אין יאמר כר"י שוגג הוא או נזיר: עיין ונה שפרשני צפניס אכל דקסה ונחיי טענא לקנסו עולמות, ולכן י"ל דה"פ "שוגג הוא או נזיר" שזה דליכא לקנסו דהא צסות שחט ולא עבד חסורא ולכן צנוזלי שבת ונוזר ולפי ונה דפשיטין ככל דשנת הותר אכל חולה לכן כסין צכילה אפיס שוחטין ואין נאכלין אותו צכלה וזהו שית הרש"ס והטור אכל אי כלוזר דחוי נאכלין אותו כשנולא צכלה ואין דבריו ר"ו ור"י: וכן הוא צירושלמי דנלי פ"ז ה"ה וצגיטין אכל, צחוספתא הוא כנו שהו צצצלי צכונה דוכתא דברי ר"ו, ר' יהודה ר' יוסי ור"ס חוקרין אנורו צו לר"ו ח' אהה נודה שונא יקע הנוד ונוזל סותה טבלים לנפרע אנור להס לכשיקע וצעיני צכירה דר"י ור' יוסי ור"ס שקלי וטרי גס צסיס צצלי הרצה ולפניו הדצר פשוט ציותין, ונוזר דקאנור לקנן טעניס דר"ס שונא יאכל ושתה ח' בשרה בפוקי דשבתא ומשום מוקצה דתני מחתבין את הדלועין לפני בהמה ונכלה לפני כלבים רבי יודה אומר לא היתה נכלה ערב שבת אסורה שאינו מן המוכן, והא נמי לא מתבניי מתמול רבי יודן בשם רבי אחא הדרא דתימר שלא היה לו חולה בערבובתא דשבתא, רבי בון בר ר' יוסי למה לי וזהו ושבת אפילו יום טוב נמי, רבי יודה את ליה ברירה, דתני הלוקח יין מבין הבתים בערב שבת ושבת ולא הפריש, אומר שני לוגין שאני עתיד להפריש הרי הן תרומה עשרה הבאים אחריהם מעשר ראשון תשעה הבאים אחריהם מעשר שני ומיחל ושותה מיד דברי ר' מאיר ורבי יודה ר' יוסי ורבי שמעון אומרין שמה תיבקע הנוד ונמצא שותה טבלין למפרע, לא כטעמיה דהר"ן טעמיה דהר"ן

אין עיני שוגג הוא או דילולא צכדי אחריתא נזיר הוא אכל צסנת דחוי צסכל חולה ולצני הנוזכל חסורא עולמות ולאחריהם ונוזר צכדי טעמא: אין אמרת מויר, כלונור אפי' תפשוט דנזיר גנוור הוא ונוזר דשנת הותר אכל חולה ולא עבד חסורא כלל: הדר דתימר במבשל, ואף אם תפשוט בן ליכא לונוור חסי גצי שחט דליכא חסור ונוקלה, ופשוט ל"י ר' צכוס: שבת הותר לחולה, וכל היכי דליכא חסור ונוקלה צנוזכל או צסחט לחולם ונצני ודלי ונוזר ונל דהין אכל צנוזכל חסור גזירה שונא ירצה צסצילו: עד דאנן תמן, כשהיינו צצצלי שנוצנו דנווקי ונחיתין כר"י כדאנורין צצצלי חסורא צכילה ליוונא כר"י ונשס ונוקלה: שאינה מן המוכן, דק"ל כהנה לגדל ולדות עיוונת ואשיג דאנורין לקנן דלית ליה לר"י צכירה, ליכא לונוור היכא דשחט צסנת הוצר הדצר דלכילה עיוונת רק ציט חנונין בן דשחט ציט ונוזר, ותינו דקאנור: והא לא מתבניי מתמול, דלא עלה על דעתיה ולא הניחא לכך לשחט צסנת: אפי' י"ט נמי, חסורא ונשס ונוקלה דהא לגדל ולדות עיוונת: מבין הבתים, חנונין צירושלמי דנלי דדוקא ונבין הכותים רז"ל ונן השוק ובתים חסידו חלפני עור ולא נעשירי חק תרומה וצוה גרישו נשני דלא חסידו על ת"ג, ונשלי ונצית הבית, כותים ונעשירי חן: ושבת, וכל הפריש, עד צין השנוזות שאלו חין ונעשירי חת חודלי ואפי' קציעת וקיס חסור ונשלי חק קריאת שס צין השנוזות לא גזרו: שאני עתיד להפריש, אחר השנת אכל צסנת רק כדי אכילתו ונוזר ולא כל הנוד: עשרה, לאו דוקא כי צ' כצר תרס לחרונו, והא דלא קורא שס לתיו גיב, דכיון שנפרס חנוזער ללוי ונפרס חלוי חתיו: ומיחל, ונחיל לשותה ויד על סנך זה דלית להו צכירה: ונמצא שותה טבלים, דלא הוצרכו חתיו לטבול וס הטעם שייך גיב חק לנאן דלית ליה צכירה ונפני זה גרסין צחוספתא וצצצלי אנור להן לכשיקע דנולתא דלא שכיחא הוא: לא כטעמיה דהר"ן, כלונור דה"י שונא תבקע הנוד לא תריוסו ק"ל אלא ר"ס, וכדנפרס דטעניס דר"י (ירושלמי עם פ"י חשק שלמה)

